

# Adventes Vēstis

2014. gada jūnijs, #06 (220)



Vienoti Kristus  
cerībā

TĒMA:  
RAKSTI  
SEKSUALITĀTE  
SABIEDRĪBA

---

PAR TUKUMA  
UN LĪVĀNU  
DRAUDZES  
SVĒTKIEM

---

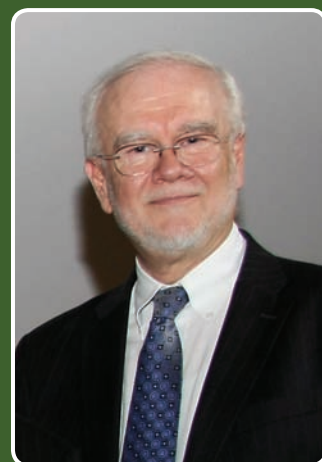
INTERVIJA AR  
MUZIKĀLO LIE-  
PIŅU ĢIMENI

---

VASARSVĒTKI  
UN BĀBELES  
LĀSTS

---

INTERVIJA  
AR DIVĪZIJAS  
PREZIDENTU  
B.VIKLANDERU





|                 |    |
|-----------------|----|
| Latvijas ziņas  | 4  |
| Tēma            | 10 |
| Intervijas      | 14 |
| Vārds mācītājam | 18 |
| Jauniešiem      | 20 |
| Bērniem         | 22 |



## Fotogrāfijas un raksti



**I**r reizes, kad nevar izšķirties – vai labāk žurnālā ievietot vairāk teksta, vai vairāk vietas atvēlēt fotogrāfijām, bet tad lasāmvielas būs mazāk. Tā tas bija arī šajā reizē. Tik daudz interesantu pasākumu! Bērnu festivāls Cēsīs un Talsos. Draudzes jubileja Tukumā un Līvānos. Radošas idejas Korintas draudzē. Vienu žurnāla numuru varētu veltīt tikai interesantām bildēm vien... Bet es ceru, ka, lasot žurnālu, spēsīt rast priekšstatu arī ar tām fotogrāfijām, kurām spējām atvēlēt vietu izdevuma lappusēs.

Protams, žurnāla galvenais uzdevums ir nodot informāciju vai vēsti. Šīs reizes centrālā raksta tēma ir raisījusi daudz diskusiju ne tikai Latvijā, bet visā pasaulē. Kā izturēties pret citādiem cilvēkiem, homoseksuāli orientētiem cilvē-

kiem? Sabiedrību tas ir sašķēlījis pretējās nometnēs. Tā vien šķiet, sātant priecājas, ka ar paša izraisītā grēka sekām viņam izdodas vairot naidu un nesaprašanos. Mūs baida doma, ka mūsu vidū varētu būt cilvēki, kurus mēs nesaprotam (vai nepieņemam). Vai homoseksuāla orientācija ir grēks? Kā pasargāt draudzi no tā, lai grēku nesākam uzskatīt par kaut ko pieņemamu?

Vispasaules Adventistu baznīcas vadība šajā gadā organizēja lielu samitu, lai censtos kļiedēt neskaidrību jautājumos, kas saistīti ar šo grūto tematu. Šajā žurnālā varēsīt lasīt, kādas atziņas ir gūtas minētajā samītā. Droši vien ka raksts raisīs pārdomas un varbūt pat diskusijas. Tas ir labi. Mums katram ir jāzina, kam mēs ticam un kā mēs savu ticību izpaužam.

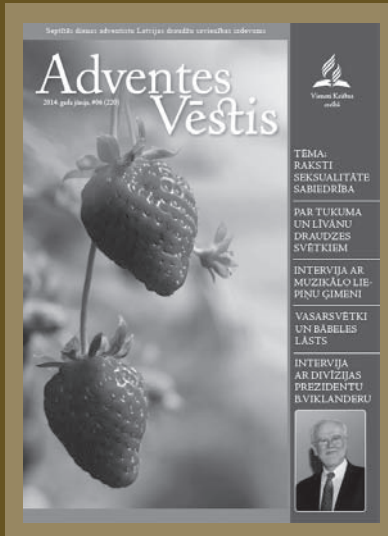
Vēlu jums lasīt šo žurnāla numuru ar atvērtu sirdi, stipru ticību Dievam un gatavību darīt visu, lai būtu par svētību pasaulē.

*Aidis Tomsons*

# AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.  
Iznāk reizi mēnesī.  
Tirāža: 900 eks.



**Galvenā redaktore:**  
Tatjana TOMSONE

**Redakcija:**  
Aidis TOMSONS  
Ansis RODERTS  
Ģirts ROZNERIS  
Ivo RODERTS  
Jana KUZMENKOVA  
Juris KARČEVSKIS  
Māris DEBNERS  
Mārite LIPSKA  
Valda REĶE

**Izdevējs:**  
Adventistu Latvijas draudžu  
savienība

Vāka foto:  
Shutterstock.com

**Adrese:**  
Baznīcas ielā 12a,  
Rīgā, LV-1010,

**E-pasts:**  
adventesvestis@inbox.lv

**Tālrunis:**  
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai  
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas  
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa  
tālruni 67240130.



**Vilnis Latgalis**  
*Adventistu Latvijas draudžu  
savienības bīskaps*

## Atvērsim sirdi lūgšanai!

1. jūnijā notika Baltijas ūnijas jaunievēlētās padomes pirmā sanāksme, kurā ievēlēja nodaļu vadītājus tuvāko 5 gadu periodam. Par misijas darbu un jauniešu kalpošanu Baltijas valstīs turpmāk būs atbildīgs Mindaugas Pikunas, kurš iepriekš bija Viļņas draudzes mācītājs. Mācītāju un izglītības nodaļu vadītājs Viesturs Reķis no Latvijas, bet Bērnu, sieviešu kalpošanas un veselības nodaļa tika uzticēta Allai Nimikai no Igaunijas. Savukārt namturības un literatūras nodaļu pārraudzīs Zigurds Laudurģs, bet par komunikāciju atbildēs ūnijas sekretārs Guntis Bukalders. Tika ievēlēta arī administratīvā komiteja 4 cilvēku sastāvā. No sirds novēlam jaunajai Baltijas ūnijas vadībai bagātīgas Dieva svētības un Svētā Gara vadību!

Šī gada 5. jūlijs visas pasaules adventistu draudzēs būs ļoti īpašs laiks, jo Ģenerālkonferences vadītāji aicina adventistus visā pasaulē vienoties kopējā lūgšanu un gavēņa sabatā. Aicinājuma mērķis ir kā paplašinājums globālajai 777 lūgšanu ķēdei (lūdz 7 dienas nedēļā, pl. 7 no rīta un 7 vakarā pēc Svētā Gara izliešanās un garīgas atmodas visā pasaulē). Piedaloties šajā vispasaules adventistu lūgšanu ķēdē, mēs palīdzam īstenot ideju par nepārtrauktām lūgšanām 24 stundas diennaktī un 7 dienas nedēļā. 5. jūlija lūgšanu un gavēņa sabata centrālā tēma arī būs misija, un mūsu uzmanības centrā būs cilvēki, kuri atrodas mums līdzās. Lūgšanu un gavēņa sabatā esam aicināti savu uzmanību koncentrēt šādiem tematiem:

1. Lūgsim, lai cilvēki, kurus pazīstam vai kuri ikdienā ir mums līdzās, pieņemtu patiesību par Jēzu Kristu, kā tā ir atklāta Dieva Vārdā, un kļūtu par patiesiem Viņa sekotājiem.
2. Īpašu uzmanību veltīsim lūgšanām, lai Dievs stiprina mūsu ticību un dod izturību un pacietību lūgšanās par mūsu ģimenes locekļiem, draugiem, radniekiem, kaimiņiem, kolēģiem...
3. Aicinājums katram draudzes loceklim lūgt, lai Dievs dotu iespējas, gudrību un Gara dāvanas kalpošanai, lai gada laikā katrs vismaz 1 cilvēku varētu vadīt pie Kristus!

“Kad Jēzus dzīvoja virs zemes, Viņš saviem mācekļiem mācīja lūgt. Viņš tiem deva padomu nolikt savas ikdienas vajadzības Dieva priekšā un visas savas rūpes uzticēt Viņam. Jēzus apsolījums mācekļiem, ka viņu lūgumi tiks uzklauti, attiecas arī uz mums šodien!” (Ceļš pie Kristus, 100. lpp.)

Dievs mums ir dāvinājis unikālu iespēju sazināties ar Viņu lūgšanu veidā. Viņš ir jau nodrošinājis visu nepieciešamo, lai svētības sasniegtu gan uzticīgos lūdzējus, gan tos, par kuriem tiek aizlūgts. Tagad ir iespēju laiks! Tagad ir lūgšanu laiks! Debesis ir atvērtas. Atvērsim arī mēs savas sirdis lūgšanu garam!

“Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausieties, tad jums taps atvērts.

Jo ikviens, kas lūdz, dabū, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klausina, taps atvērts.” (Mateja 7:7)



## Gaidāmie pasākumi

### 5. jūlijs

Vispasaules adventistu lūgšanas un gavēņa sabats.

### 6.-13. jūlijs

Latvijas Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju vasaras nometne.

### 2. augusts

Bauskas draudzes 95 gadu jubileja.

## Sludinājumi

- Nedārgi izīrēju istabiņu Āgenskalnā. Vēlams studentei/tam. Kontaktārunis 26527244 (BITE) vai 67626997 (Lattelecom).

- Pievilcīga adventiste vēlas iepazīties ar kristieti (vecumā ap 57-62 gadi, fiziski aktīvu), var sazināties arī angļu valodā. Tālrunis 29778590.

- **Kļūdu labojums:** Iepriekšējā „Adventes Vēstu” numurā rakstā par Baltijas ūnijas kongresu bija neprecīza informācija, ka Stratēģiskais plāns netika pieņemts, bet ar labojumiem un rekomendācijām nodots jaunajai ūnijas padomei. Kongresa protokols apliecina, ka plāns ar labojumiem un rekomendācijām jaunajai padomei tika apstiprināts jau kongresā, delegātiem balsojot. Atvainojamies par neprecizitāti!

## Godā savu tēvu un savu māti

Maijs – visskaistākais mēnesis gadā, kad daba visā savā krāsā bagātībā gavilē par atmodu un jaunu dzīvību. Tā nebūs sagādīšanās, ka tieši maijā cilvēki ir izvēlējušies atzīmēt jeb svinēt mātes dienu, kas kļuvusi par viskristīgāko tradīciju mūsu sabiedrībā. Tāpēc arī Rīgas 7.draudzē 10. maija sabata dievkalpojuma otrā daļa bija veltīta piektā baušļa tēmai. Un noslēgumā bija paredzēts aizlūgums par ģimenēm: tēviem, mātēm un viņu bērniem.

Šajā nemierīgajā un nelabvēlīgu pārmaiņu laikā mātes vairāk domā, kā pasargāt savus lolojumus un kā nodrošināt viņu nākotni. Aizlūgums pēc Dieva vadības ir svētībām bija tas, kas šo dievkalpojumu padarīja saistošu arī vairākiem pie mūsu draudzes nepiederošiem. Zinot, ka dažiem tā būs pirmā tikšanās ar adventistu draudzi, un pirmie iespaidi ir nozīmīgi, dievkalpojuma saturs tika rūpīgi pārdomāts.

Sabatskolas tēma – Likums un Kristus nāve – ir ļoti nopietna, bet arī smaga, tāpēc to šoreiz vadīja draudzes sludinātājs Andris Pešelis, bet otro daļu – Konstantīns Reznikovs.

Kas bija tas īpašais, kas visam piedeva sāli, un ko jāsaglabā, ko nedrīkstam aizmirst, paejot Mātes dienai?

„Dieva diena atklās, cik daudz pasaule ir parādā mātēm par vīriem, kas nesvārstīgi ir stāvējuši par patiesību un reformu- vīriem, kas nav baidījušies sākt un to arī padarīt, kas, grūtību un kārdinājumu apņemti, palikuši nemainīgi; vīriem, kas lielās un svētās patiesības intereses un Dieva godu vērtējuši augstāk par pasaules godu un pat par savu dzīvību!”

„Jēzus iedrošināja mātes viņu darbā, un cik atvieglotas tās jutās! Viņa laipnie vārdi atņēma sirds smagās nastas un iedeva tām jaunu cerību un drosmi. Bija pazudis viss viņu nogurums.”

„Visu savu dzīvi Kristus bija veltījis, nesot kritušai pasaulei labo vēsti par Tēva žēlastību un glābjošo mīlestību. Bet tagad, kad Pestītāju nospiež šausmīgi smagā grēku vainas nasta, Viņam nav ļauts skatīt Tēva piedodšo seju. Dieva novēršanās šajā vislielākajā ciešanu stundā Viņa sirdi plosīja



ar tādām sāpēm, ko cilvēks nekad pilnībā nespēs aptvert. Un tieši tad, savā miršanas brīdī Kristus uzrunāja savu māti. Viņš tai sniedza visnepieciešamāko – sirsniņu līdzjūtību no cilvēka, kas viņu mīlēja!”

Šis dievkalpojums uzrunāja mūs pašus un arī mūsu viesus. Esam Dievam ļoti pateicīgi, par Viņa Gara klātbūtni, kas ļāva Tā dotos padomus par ģimeni pacelt pāri cilvēciskajiem priekšstatiem un lika klausītājiem ieraudzīt dievišķā ģimenes modeļa skaistumu, pārākumu un izsaukties: „Jā, tas ir tas, kas mums vajadzīgs!” Pirmie iespaidi mūsu viesiem bija labāki nekā cerējām, un tos vēl nostiprināja sadraudzības brīžos izskanējušās liecības. Tās par savām mātēm izteica jauni, gan veci un satuvināja dievkalpojumā dzirdēto ar reālo dzīvi. Tāpat iepriecināja atziņība par sabatskolu, kas viesus pat pārsteidza, jo nekur citur kaut kas tāds nav, kā tikai adventistu draudzē. Un par visu kopumā cienījams kungs sacīja: “Spēcīgi, ļoti spēcīgi!”

Protams, nevaru nepieminēt draudzes bērnu priekšnesumus, kas ar savām skanīgajām balsīm izteica mīlestību un pateicību savām māmiņām un arī debesu Tēvam. Patika, ka svētrunā tika iesaistīti jaunieši un bērni. Viņi bija tie, kas lasīja varenās patiesības par mātes svētījošo ietekmi uz savu bērnu raksturu un atgādināja dārgo priekštiesību, ka Jēzus arī šodien pieņem mātes un svētī viņu bērnus.

„Godini savi tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs, tavš Dievs, tev dod.”

Maina Roderte  
Rīgas 7. draudze

ROJAS KULTŪRAS CENTRS  
Rojas draudze aicina uz labdarības koncertu

### MĪLESTĪBAS PIESKĀRIENS

Svētdien, š.g. 06. jūlijā plkst. 15:00

Rojas mūzikas un maksas skolas  
**PUTĒJU ANSAMBLIS**  
Ingus Pētersons  
Grupa **SLIEKŠŅI UN GRIESTI**  
Gospelkoris **GG Choir**  
Grupa **PRIEKA VĒSTS**  
Ineta Rudzīte  
Kristīne Šomase  
Anda Marcinkeviča-Rozīte  
Robertas  
Džesika Larka - Mini mīl  
Māris Lasmanis  
dziedošie aktieri  
Rūdolfs Plēpīšs  
Varis Vētra

Pasākumu vada  
VĒSTI PUTĒJU  
Projekta vadītāja  
LĒKASS MARIJS MARCINKEVICHS  
TEL: 26549020

Vēl ienākumi no koncerta tiks ziedoti: **ROJAS BAZNĪCĀS** celtniecībai



## ■ Būt labākam palīgam savam vīram

Maija beigās Rīgā uz tikšanos bija aicinātas Adventistu Latvijas draudžu mācītāju sievas. Mācījāmies un saņēmām iedrošinājumu, kā būt par labākiem palīgiem saviem dzīves draugiem – mācītājiem. Dzirdējām gan Ilzes Latgales, gan Lidijas Kleimanes, gan Vēsmas Geides personīgās liecības par kalpošanas aicinājumu viņu dzīvē.

Paldies katrai pieredzē bagātajai māsaī Kristū par liecībām, praktiskām pamācībām, kā “nest citam cita nastas” (Gal.6:2), dzīves gudriem padomiem mums, jaunākajām.

Sevišķi iespiedās atmiņā Lidijas Kleimanes stāstītais par Dieva svētībām viņas kā mācītāja sievas dzīvē. Un par notikumu, kad vienreiz viņa nokavēja vilcienu, jo vajadzējis kalpot kādai sasilīmušai draudzes māsaī. Zinādama, ka ir nokavējusi jau 35 minūtes, viņa, paņēmusi ceļa somas un bērniņu pie rokas, tomēr raudādama un lūgdama gāja uz staciju. Un Dievs bija redzējis viņas sirdi un cenšanos, un tieši par tik lielu laika sprīdi aizkavējis konkrēto vilcienu. Neticami! Bet Viņš zināja, ka arī brauciena galamērķī viņu gaida cita, ne mazāk svarīga kalpošana. Un citi līdzīgi stāsti par Debesu Tēva žēlastību un vadību sildīja mūsu sirdis.

Nākamā tikšanās plānota 26. oktobrī. Lūdzu, mīļās māsiņas, ieplānojiet šo dienu jau laicīgi, lai priecātos par sadraudzību vienai ar otru un Debesu Tēvu, kā arī gūtu garīgu un praktisku iedrošinājumu – kalpot Viņam, mūsu Glābējam un Radītājam.

Lūk dažas atsauksmes:

**Ineta Ulnicāne:** Šī sadraudzība bija Dieva dāvētā svētība. Tā ļāva man kā sievai saskatīt sava vīra unikālo kalpošanu. Saprast, cik nozīmīgas mēs varam būt ar savu kluso, rimto līdzdalību. Kopā būt priekos, kopā izsāpēt grūtības un rast spēku un cerību iet tālāk. Gaidu mūsu nākošo tikšanos!

**Larisa Kaimiņa:** Tikšanās ar „kolēģēm” ļoti iedvesmoja un piešķīra jaunus spēkus. Cienījamo un ar pieredzi bagāto mācītāju sievu liecības no jauna atklāja man brīvas ticības priekšrocības. Man bija svarīgi redzēt acis un dzirdēt to cilvēku vārdus, kuri visvairāk saprot tavu lomu visdārgākā cilvēka atbalstam. Skatoties uz mācītāju sievām, es sapratu, ka būt par mācītāja sievu ir... LAIME!

*Elīna Ģipsle*

## ■ “Savu varavīksni Es lieku padebešos...” arī šodien!

23. maijā Rāznas ezera krastā Rēzeknes draudze un, esam pārliecināti, ka arī Debesu draudze priecājās par 4 jaunuzdzimušajiem kristiešiem. Kristības pieņēma divas sievietes – Jevģēnija Švarce un Angelīna Ņikoljenko; un divi vīrieši Mihails Ovečkins un savu derību ar Dievu atjaunoja Oskars Donskis.



Kristību diena bija ļoti saulaina. Bērni labprāt uzturējās ezerā nevis krastā. Bet virs ēkas, kur notika kristības (mazā baseiniņā), tieši pirms kristībām parādījās apaļa varavīksne, kas ne tikai priecēja mūsu sirdis, bet arī atgādināja par Debesu Tēva doto apsolījumu: “Savu varavīksni Es lieku padebešos, tā lai ir par derības zīmi starp Mani un pasauli.” (1.Mozus 9:13)

Īpaši vēlos pieminēt jaunkristītā Mihaila pieredzi. Kad viņa sieva Lidija un meita Irina ar ģimeni vairākus gadus lūdza par viņa atgriešanos pie Dieva, Mihails zaudēja darbu, kas, varētu teikt, viņa dzīvē bija kļuvis par dievu. Viņš strādāja bez brīvdienām, sevišķi vēlas stundas vasaras sezonā, pieņemdams graudus. Nevarēja atnākt arī uz dievkalpojumiem. Bet pēc šī “zaudējuma” sākās viņa ceļš pie Dieva. Viņš apguva Bībeles stundas un pieņēma lēmumu sekot Jēzum. Darbs ir nepieciešams, lai nodrošinātu ģimeni, bet, iepazīstot dzīvo Dievu, mainās un sakārtojas attieksme pret lietām. Tagad Mihails ir ieguvis vislielāko draugu Jēzu un arī darbu, kas nu ieguvis pavisam citu nozīmi.



Draudzes mācītājs Imants Ģipslis pēc kristībām priecīgi teica: “Ir liels gandarījums redzēt, ka šie cilvēki, studējot Bībeli, nonāca pie dzīves svarīgākā lēmuma – pilnīgi nodot savu dzīvi Dievam! Novēlu jaunkristītajiem pēc kristībām neapstāties Bībeles studēšanā, lūgšanās, bet augt un attīstīties Jēzū Kristū, savas zināšanas un ticību pielietojot pašreizējā kalpošanā citiem!”

*Elīna Ģipsle*

## ■ Informācijas vērtība

Es sen nebiju bijusi savā Auces draudzē, ja nemaldos, tad kādus 3 mēnešus, un tad nu beidzot – 24.maijā biju šeit, spīdēja saule, mēs saradāmies kopā un runājām par Kristus mīlestību, par to, vai ir viegli mīlēt un pieņemt vienam otru, un atkal saņēmām atbildi, ka tas iespējams tikai Dieva spēkā.

Mūsu draudzē ir jauns mācītājs – Ainars Gailis, esam bezgala pateicīgi Dievam par to. Ainars runāja par to, cik svarīgi ir novērtēt informāciju, kura mūsdienu laikmetā plūst mūsu smadzenēs tik daudz un bieži. Cilvēki vēl tikai dažus gadus desmitus pirms mums nespēja iedomāties par to ātro saziņu, kas notiek mūsdienās. Informācija ir gan svētība, gan lāsts. Jau no Ēdenes līdz mūsu 21. gs. cilvēkam notiek cīņa par to, kam uzticēties. Mēs varam būt pateicīgi par to, ka Dievs mūs atradis un devis vissvarīgāko informāciju.. Lai Jums izdodas sadzirdēt īsto un glābjošo informāciju!

*Edija Diedrika, Auces draudzē*





Aidis Tomsons

# Pēc 20 gadiem „SAIEŠANAS TELTĪ”

*Līvānu draudze ir viena no jaunākajām draudzēm. Tā tikko kā nosvinēja savu 20 gadu jubileju. Taču jubilejas svinības apliecināja, ka draugu līvāniešiem netrūkst.*

7. jūnija sabatā ne viens vien autovadītājs meklēja, kur var atrast Tomsonu ģimenes mājas Kūku pagastā. Draudze bija nolēmusi savu dzimšanas dienu svinēt mājās pie draudzes dibinātāja, mācītāja Laimoņa Tomsona. Bet mājas atrodas meža vidū, un neviena pozicionēšanās ierīce savās kartēs tās neuzrāda. Taču ciemiņi bija gan no Rīgas, gan Cēsīm, gan Aizkraukles, Jēkabpils, Ogres, Salaspils, Daugavpils. Viesmīļgie Tomsoni bija spiesti atzīt, ka lai gan viņu mājās regulāri notiek draudžu dievkalpojumi, tik daudz ciemiņus viņi vēl nebija uzņēmuši.

Iepriekšējās dienās lija lietus, tādēļ draudzes locekļi bija uzslējuši dievkalpojuma telti (kurā gan visiem tāpat nepietika vietas). Taču Dievs bija sagādājis ideālu laiku. Spīdēja saulīte, bet nebija pārāk karsts.

Kā jau jubileju svinībās, bija apsveikumi un uzrunas, dažādi muzikāli priekšnesumi, atmiņu virpinājumi un liecības. Vadīja visu mācītājs Miks Kaimiņš. Bet vissirsnīgākos paldies sacīja Tomsonu ģimenei. Mācītājs, kurš nu jau ir pensijā un ir kļuvis par vienkāršu Līvānu draudzes locekli, Laimonis Tomsons atzina, ka tolaik, kad tapa draudze, neviens nedomāja par nepieciešamību tā laika notikumus iemūžināt kaut vai fotogrāfijās. Tolaik domas bija tikai par to, kā pēc iespējas labāk pastāstīt līvāniešiem par Dievu. Tas bija atmodas laiks, kad cilvēki labprāt interesējās par garīgiem jautājumiem. Laimonis tolaik bija norīkots sludināšanas darbam Jēkabpilī. Taču gribējās, lai robežas būtu plašākas. Tādēļ tika rīkoti dažādi pasākumi tuvākā un tālākā apkārtnē. Tā dzima doma par Dieva vārda sludināšanu Latgales pilsētā Līvānos. Sākumā tika organizēta svētdienas skola. Tad radās ideja par evaņģelizācijas semināru. Tika sarunātas telpas, izlīmēti plakāti uz ielām. Hilda un Laimonis abi lūdza un gavēja. Un cilvēki tiešām nāca. Klausījās, iesaistījās. Daļa atsaucās aicinājumam kristīties, un tā Līvānos tapa adventistu draudze.

Jau 20 gadus tā aktīvi darbojas un cenšas būt par svētību līdzcīvēkiem. Atmiņās par notiekošo dalījās gan Laimonis, gan citi bijušie mācītāji. Pašreizējais mācītājs Miks Kaimiņš saviem kolēģiem (arī draudzes vecākajam) bija sagatavojis īpašus T-kreklus ar Jēzus attēlu. Pateicība tika izteikta visiem, kas savulaik atbalstījuši līvāniešus. Dzimšanas dienas dāvanu atveda arī Latvijas draudžu bīskaps Vilnis Latgalis.

Svinības pamīšus turpinājās gan „saiešanas teltī”, kā to nosauca mācītājs, gan ārpusē, kur bija bagātīgi klāti galdi. Diemžēl laiks paskrēja tik ātri, ka par kopbildi atkal iedomājās tikai vakarpusē, kad viena daļa dalībnieku jau bija aizbraukuši. Un pat tad pievakara saulītē nofotografēto skaits nemaz nebija tik mazs.





Guntra Ruško

# Dieva mīlestība TUKUMĀ

*1924. gads ieies Tukuma vēsturē kā gads, kad ticība, cerība un mīlestība svinēja savu uzvaru. Šī kopīgā pārlicība ir pavadījusi draudzi visus turpmākos 90 gadus.*



**T**icība, jo 90 gadu laikā visi Adventistu Tukuma draudzes mācītāji ticēja, ka šeit ir tā vieta, uz kuriem Dievs viņus ir aicinājis doties kalpošanā, atsaucoties Jēzus aicinājumam, kas saka: „Ejiet un dariet par mācekļiem.... sludiniet manu vēsti, jo druvas jau ir pilnbriedā un gatavas plaujai.”

Cerība, jo tā ir paļaušanās uz Dieva Garu, kurš dos pareizos vārdus mutē, lai iedrošinātu un aicinātu dažādus cilvēkus atgriezties un sākt svinēt sabatu pretstatā gadsimtos ierastām baznīcas tradīcijām, un mācīties Dieva Vārdu.

Mīlestība, jo Dievs ir mīlestība un ja tā, tad šī mīlestība iemājos kristiešu sirdīs un izplatīsies straujāk par uguns liesmām, sadedzinot veco cilvēku un pārveidojot jauno, pagremdēto Kristus mīlestībā.

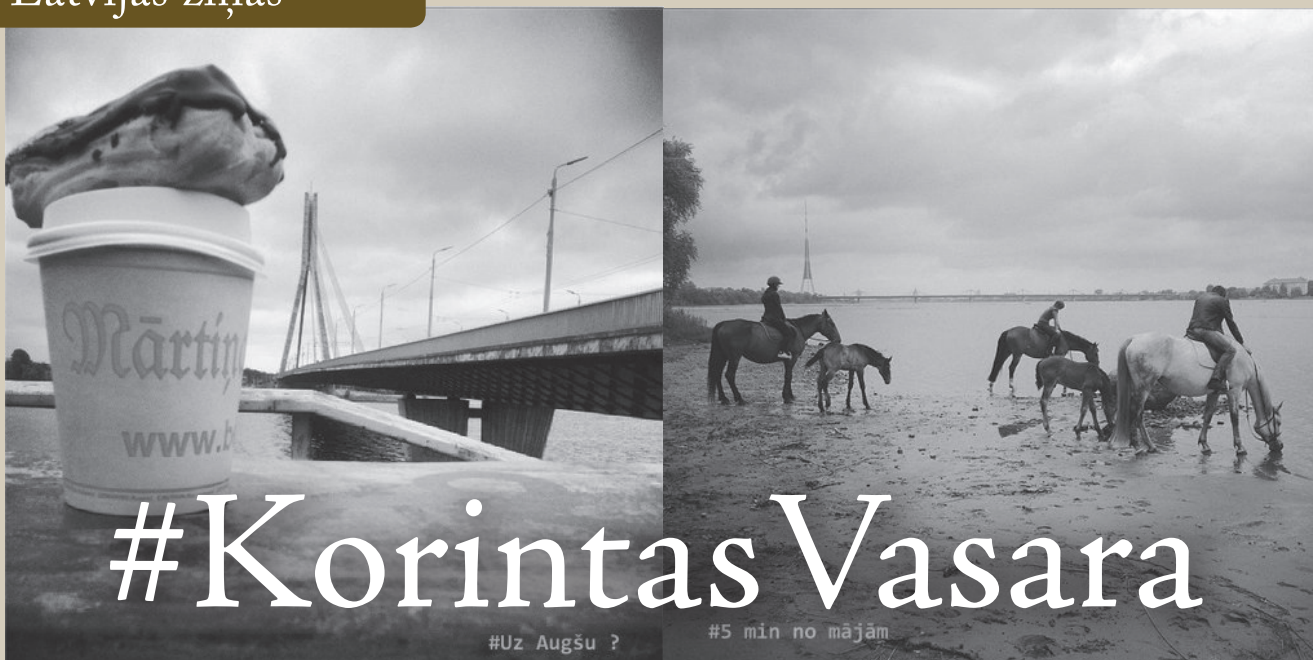
Jēzus Kristus mīlestība Tukumā aicināja cilvēkus uzticēties, lai gan bija vajāšanas un dažādas grūtības sekot Viņam. Cilvēkiem tā bija liela drosme un pilnīga uzticēšanās šai vadībai un nodošanās Dievam, solot uzticību kalpot tur, kur Viņš tos sūta, un darīt to, ko tikai Viņš liks uz sirds. Tas nozīmēja pavadīt daudzas stundas klusās lūgšanās un pilnīgu saskaņu ģimenē. Tas nozīmēja jaunizveidotās draudzes pilnīgu nodošanos kopīgajam mērķim, ticības, cerības un mīlestības uzvaru, kuras svētkos pēc 90 kalpošanas gadiem Dievam Tukuma draudze slavēja savu Radītāju, atklājot aizvadīto gadu piedzīvoto uz lielā ekrāna kā vēstures liecību. Vienlaicīgi mudinot ierasties pilsētas vadību un izbrīnot vēstures muzeja fondu glabātājus par līdz šim neapzināto bagātību, kurai nu Dievs pavēra priekškaru, lai apslēptais nāktu gaismā un Dieva darbs tiktu apliecināts ar pavisam jaunu spēku.

Draudze 90 gados augusi gan skaitliski, gan garīgi, izaudzinot jauno paaudzi mīlestībā uz Dievu un mīlestībā uz labdarību. Tāpēc arī draudze aktīvi piedalās dažādu sociālo problēmu risināšanā Tukuma novadā.

Mēs, kuri 26 aprīļa rītā šogad redzējām šīs paklausības un uzticības liecības izpaušanos skaistajās kora dziesmās, muzikālo talantu atplaukšanā un bijušo un vēl līdz šim sludinošo mācītāju liecībās, ticam, ka Dievs ir darījis lielas un neaptveramas lietas, izvedot savu tautu no verdzības, un uz Viņa apsolījumiem gala laikā varam droši paļauties.

Slava Dievam par Adventistu Tukuma draudzei dāvinātajiem 90 uzticīgas kalpošanas gadiem, pateicība visas draudzes kalpotājiem un vadītājiem uzticīgajam darbam. Pateicība par saziņotajiem līdzekļiem jauniegūtajam un renovējamajam dievnāmam (svētku pasākumā šim mērķim tika saziņoti 504 eiro).





**K**orintas draudze vienmēr ir bijusi atvērta jaunām idejām, jauniem veidiem, kā runāt ar mūsu draugiem, kuri nepazīst Dievu un kuras baznīca pilnīgi neinteresē. Mūsdienās diemžēl ļoti daudzi cilvēki dzīvo stereotipos par to, kādi ir kristieši. Stereotipos tie ir garlaicīgi ļaudis, kuri nav interesanti. Mēs vēlamies lauzt šo stereotipu un parādīt saviem draugiem, kā arī viens otram, cik patiesībā mēs esam interesanti un nebūt ne garlaicīgi. No 1. jūnija līdz 31. augustam mēs dzīvojam „Korintas Vasaras” projektā. Tas ir sociālo mediju projekts, kurā katru dienu publicējam kādu bildi no mūsu ikdienas instagram, twitter vai facebook ar norādi #korintasvasara. Lai fotogrāfijas būtu interesantākas un daudzveidīgākas, kā arī lai būtu redzama mūsu dažādība – katru dienu tiek dota

speciāli sagatavota tēma, kura jāatklāj savā dienas fotogrāfijā. Mēs vēlamies redzēt pozitīvās lietas, ko redzi apkārtnē – sauli, bērņus, vecvecākus, kuģus, matu, putnus, mājas, veikalus – vienalga, kas tas būtu, kas veido īpašo Korintas vasaru. Piemēram, 2. jūnijs “uz augšu”, 14. jūnijs “pusdienas”, 27. jūnijs “acis” un tamlīdzīgi. Tik aizraujoši ir vērot, kā tik vienkāršas lietas katrs ir spējīgs parādīt pavisam neparastā un tik ļoti unikālā veidā, kas atspoguļojas no dzīves ikdienas. Ja neticat, ieejiet sociālajos tīklos un meklētājā uzrakstiet #korintasvasara, un tur parādīsies daudz jo daudz bildes, kuras katru dienu mēs – korintieši – dalām ar jums.

Šobrīd sabiedrībā valda atšķirīgs viedoklis par sociālajiem medijiem. Tiek daudz diskutēts, ka nav labi daudz laika pavadīt internetā, ka nepieciešams

iet ārā un pavadīt laiku pie dabas. Arī mēs noteikti vēlamies aicināt katru pavadīt laiku ārpus mājas, sevišķi, kad saule mūs lutina kā šogad, taču jāņem vērā arī fakts, ka mūsu draugi atrodas dažādos portālos, un viņi vēro apkārt notiekošo. Jau šobrīd mēs redzam, ka ir draugi, kuri seko līdz mūsu notikumiem, pēta bildes, komentē, uzdod jautājumus par projektu un pat piedalās tajā, parādot savu vasaru, izmantojot dienas tēmas.

Mēs aicinām katru, kurš jūt savā sirdī Korintu, piedalīties projektā, dalīties ar bildēm vai arī vērot, kas mums ir radāms. Izmantojiet atslēgvārdu #korintasvasara un apskatieties, cik mēs esam radoši, interesanti un dažādi. Sīkāka informācija, kā arī nākamā mēneša dienas tēmas – [www.korinta.lv](http://www.korinta.lv) vai mūsu sociālajos tīklos.







# Visspēcīgā darbi caur cilvēcisko nespēcību

Baiba Bērziņa,  
Madonas draudze



**N**espēju klusēt par to, cik Dievs ir uzticams savos apsolījumos: “Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki,” “un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam!” Cik ļoti Viņš vēlas svētīt Savu draudzi ar prieku, kādu iespējams piedzīvot vienīgi cilvēku glābšanas darbā!

Pestītāja dzīve virs zemes nebija viegla. Un tāda tā nav apsolīta arī mums. Pirms mēs pārcēlāties darbā uz Madonas un Ērgļu draudzi, daudz raudāju un runāju ar Dievu. Daudz jautāju un meklēju atbildes Dieva Vārdā:

- Tēvs, vai tiešām tāds ir Tavs prāts?  
- Jūs būsiet Mani liecinieki kā Cēsīs, Siguldā, tā Madonā un Ērgļos.  
- Tēvs, man liekas, ka neesmu vēl tam gatava. Tik daudz vēl neiespēta...  
- Vai tu Mani mīli?

- Palīdz, Kungs, mīlēt Tevi no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un no visa sava prāta, un no visa sava spēka! Palīdz mīlēt katru Madonas un Ērgļu iedzīvotāju tā, kā Tu tos Esi mīlējis.

- Mani bērni, caur lūgšanām un gavēšanu, caur pazemības un pašizliedzības skolu Es paplašināšu jūsu robežas un jūsu sirdīs likšu jaunu slavas dziesmu!

Vēlos dalīties savā sirds dziesmā, jaunajā slavas dziesmā, īpaši ar jums, kas esat palīdzējuši nest mūsu nastas caur nepagurstošo aizlūgšanu upuri:

**M**adonas draudzes māsa, uzaicinot sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāju Māriti Lipsku kopā ar viņas komandu novadīt semināru “Sievietes pašvērtība”, lūdza un meklēja draudzenes, kaimiņienes, kolēģes, kuras varētu tikt svētītas caur Dieva kā Radītāja dziedinošo pieskā-

rienu sievietes pašvērtībai. Uzaicinājumu piedalīties seminārā saņēma arī tuvākās kaimiņu draudzes. Tiklīdz uzzinājām par kādām problēmām vai šķēršļiem, caur īsziņām informējām viena otru un sirsnīgi meklējām Dieva palīdzību. Un “redzi, Tā Kunga roka nebūt nav par īsu, lai Tā nevarētu palīdzēt”! Lai atrisinātu atklūšanas problēmu, Dievs “ļāva iemaldīties” dievnāmā kādam cilvēkam, kurš bija gatavs pakalpot ar savu transportu, ziedoja veselu dienu, noklausījās semināru un atzina, ka šādā sabiedrībā atradies pirmo reizi un, cerams, ka ne pēdējo. Semināram noslēdzoties, par laimīgām, bagātinātām, svētītām un iedrošinātām sevi sauca ne tikai draudzes māsa, bet arī tās desmit sievietes, kuras visdziļāko ticības pieskārienu saņēma no praktiskajām dzīves liecībām.

**Ē**rgļu draudze pagājušā gada augustā rīkoja labdarības pasākumu “Braku dienas” ar mērķi palīdzēt novadniecei Zanei Lazdiņai (32.g.) gan materiāli, gan garīgi, kura sirgst ar reti sastopamu slimību – pulmonālo arteriālo hipertensiju. Caur šo pasākumu Dievs svētīja Zani un viņas ģimeni ar Ls 200 un jauniem draugiem, kuri apņēmas nest viņu pie Jēzus. Decembra mēnesī Zane atgriezās mājās no Vīnes Medicīnas Universitātes ar ziņu, ka dzīvību ir iespējams glābt tikai caur steidzamu plaušu transplantācijas operāciju, kuras izmaksas ir 120 000 eiro. Mazā Ērgļu draudzīte turpināja lūgt, meklēt, kā praktiski palīdzēt, un nespēcībā gaidīt uz Visvarenā palīdzību.. 27 dienās caur organizāciju Ziedot.lv tika saziņoti visi nepieciešamie līdzekļi. Tiklīdz nauda tika ieskaitīta slimnīcas

kontā, Zanes vārds gaidīšanas sarakstā tika ierakstīts kā 150-tais, bet Dieva sarakstā kā pirmais! Šobrīd Zane atveseļojas pēc operācijas, organisms transplantu ir pilnībā pieņēmis. Zanes mamma naktsmājas ir atradusi viesmīlīgajā Vīnes Adventistu draudzē un ar prieku apmeklē sabata dievkalpojumus, kuros smel spēku un cerību gaišākai nākotnei! Lai mūsu aizlūgšanas, ticība un cerība neapsīkst, gaidot un sagaidot pēc 3 mēnešiem Zani atpakaļ no Vīnes, lai varbūt jau kopīgi šī gada labdarības pasākumā “Braku dienas” pienestu slavu un pateicību Visspēcīgajam!

**D**ievs caur cilvēcisko nespēcību turpina paplašināt draudžu robežas: Ērgļu Veselības izstādē sastapām cilvēkus, kuri vēlas turpināt mācīties par veselīgu dzīvesveidu, kuri vēlas iemācīties lasīt Bībeli. Pateicoties Latvijas draudžu savienības un Baltijas ūnijas atbalstam, Madonas dievnāmā būs telpa darbam ar bērniem. Sastopoties ar cilvēkiem, ar prieku nākas atbildēt uz jautājumu – vai drīkstētu atnākt uz dievkalpojumu? Muzeja vadība ir lūgusi novadīt pirmo nodarbību par fiziskās un garīgās veselības atjaunošanas iespējām, ar mērķi turpināt nodarbību ciklu rudenī. Arī pensionāru biedrība ir lūgusi uzrunāt auditoriju Lieldienu svētku pasākumā un jau gaida nākamo tikšanās reizi. Bibliotēka, pirmskolas izglītības iestādes un skolas ir ieinteresējušās par Veselības izstādi bērniem.

Sadarbība ar Dievu vienmēr ir izaicinājums, kas nekad nesagādā vilšanos, bet gan milzīgu pateicību, gandarījumu un dievišķā spēka pieplūdumu atkal doties jaunos piedzīvojumos, lai caur savu nespēcību piedzīvotu Visspēcīgā darbus!

Adventistu ziņu žurnāls ANN  
un žurnāla „Adventist Review”  
rakstus apkopoja Aidis Tomsons



# PĒC DIEVA LĪDZĪBAS. RAKSTI. SEKSUALITĀTE. SABIEDRĪBA.

*Ar šādu nosaukumu pavasarī 4 dienu garumā Keiptaunā, Dienvidāfrikā, notika samits, kuru organizēja Ģenerālkonference. 350 vadošie baznīcas darbinieki, mācītāji un teologi no visām 13 Adventistu baznīcas divīzijām pulcējās, lai iegūtu lielāku izpratni par jautājumiem, kas skar alternatīvas seksualitātes izpausmes. Lielākoties runa bija par homoseksuālismu. Jāatzīst, arī Latvijā šis jautājums paliek arvien aktuālāks.*

**A**ttieksme pret seksuālām minoritātēm kļūst arvien lielāks izaicinājums kristietībai. Ģenerālkonferences viceprezidents Pardon Muansa, kurš bija notikušā samita iniciators un galvenais organizētājs, ir pārliecināts, ka nerunāt par šo tematu nedrīkst. „Gandrīz visā pasaulē sabiedrība jau ir izveidojusi savu priekšstatu par šo jautājumu. Un tas ietekmē to, kā mēs pret to izturamies. Baznīcai ir jāpārdomā, lai tās gaismā būtu skaidra:

mums ir jāzina, kāda ir mūsu attieksme, lai cilvēki mūs saprastu.” Tāpēc samits tika organizēts visaugstākajā līmenī. To atklāja Ģenerālkonferences prezidents Teds Vilsons. Kā skaidroja Muansa, pasākums bija domāts visai Baznīcas vadībai. „Par sanāksmes kvalitāti bieži vien spriež pēc tā, kas šo sanāksmi apmeklē, un te jūs redzat visu pasaules divīziju vadītājus, mācītājus, skolotājus un kalpotājus. Mēs gribam, lai būtu droši tas, ka

konference atspoguļo visas Baznīcas kopīgu attieksmi,” tā vēl pirms samita sacīja Muansa.

## Izaicinājums sabiedrībai

Homoseksuālisms rada izaicinājumus ne tikai baznīcai. Pasaulē kopumā sabiedrības attieksme ir ļoti dažāda un bieži vien pretēja. 18 valstīs un 15 ASV štatos viendzimuma laulības ir kļuvušas likumīgas. Vairāk nekā 100 valstīs homoseksuālisms ir dekriminalizēts.



Tikmēr, piemēram, 34 no 54 Āfrikas valstīm to joprojām soda ar cietumsodu vai pat draud nāvessods.

Līdzīgu šķelšanos var vērot kristietībā. Vairākās valstīs viendzimuma laulības tiek svētītas pat baznīcā. Tikmēr citviet uz notiekošo raugās ar satraukumu un pretestību. Austrumeiropā tas ir rosinājis kristiešus iesaistīties cīņā pret viendzimuma laulību legalizāciju. (Arī Latvijā notiek parakstu vākšana, lai Saime nepieļautu izmaiņas pašreizējos likumos, kas varētu paplašināt geju un lesbiešu tiesības.) Tas vienā sabiedrības daļā veido priekšstatu, ka kristieši ir neiecietīgi un naidīgi pret tiem, kas ir citādi. Un draudzes vairs nespēj uzrunāt cilvēkus ar vēsti par Dievu, jo viņos izveidojies negatīvs priekšstats par kristiešiem kā naidīgi noskaņotiem.

### Izaicinājumi draudzēm

„Draudzes locekļu vidū ir visplašākais diapazons – sākot ar aktīvi praktizējo-

Tomēr galvenais izaicinājums ir paši cilvēki. „Mēs reizēm domājam, ka šis ir jautājums par baznīcas nostāju, politiku un līgumiem, bet tas ir jautājums par cilvēkiem,” samitā sacīja Ziemeļaustrālijas draudžu savienības prezidents Brets Taunends. „Ja mēs tikai pieņemam paziņojumus (domāti baznīcas oficiālie paziņojumi), kas ber sāli atvērtās rētās, mēs nepalīdzam. Mums ir gan jāpasargā savas draudzes, gan jāspēj tikt galā ar tām ļoti lielajām sāpēm, kādas šie cilvēki pārdzīvo.”

### Kas ir homoseksuālisms?

Viena no samita dienām bija veltīta centieniem saprast, kas ir homoseksuālisms. Ar savām atziņām dalījās baznīcas vadošie veselības speciālisti. Pasaulē šobrīd nav skaidras atbildes uz jautājumu, kāpēc daži cilvēki ir homoseksuāli. Kā skaidroja samita speciālisti, tas varētu būt „sarežģītu ģenētisku un vides faktoru izraisīts kopums”.

skaidrojot, kādā veidā šīs atšķirības ietekmē smadzeņu darbību.

Daži zinātnieki ir pārliecināti, ka homoseksuālisms ir ģenētisks pamats. Viņi meklē „geju gēnu”. Tomēr ne psihologu, ne mediķu vidū nav vienprātības par to, kas izraisa cilvēkus būt homoseksuāliem.

### Vecāku un draudzes atbildība

Šeit ir jāpaskaidro, ka homoseksuālistus var iedalīt divās kategorijās. Daļa par savu dzimumu interesi sāk izrādīt tikai pubertātes vecumā. Psihologi domā, ka šādā gadījumā rast izskaidrojumu ir vienkāršāk. Pusaudži vai nu nonāk sliktā sabiedrībā, kur kāds viņus pavedina, vai arī sliktākajā gadījumā kļūst par pieaugušo vardarbības upuri. Tiņiem ir vēlme izmēģināt ko neparastu, pat dažāda veida pornogrāfija šobrīd ir brīvi pieejama internetā, un viņi neapzinās, ka tas, ko viņi dara, var ietekmēt visu viņu turpmāko dzīvi.

“Kad mēs nerunājam par to, kas attiecas uz bērna identitāti, atskan citas balsis, kas sola viņiem palīdzēt atklāt, kā izturēties pret sevi. Mēs nedrīkstam atļauties turpināt klusēt!”

šiem gejiem, līdz pat tiem, kas noliedz savu seksuālo orientāciju,” samitā atzina Ģenerālkonferences Ģimenes kalpošanas departamenta vadītājs Viljams Olivers. „Ar šo realitāti mēs esam saskārušies daudz gadu garumā visā pasaulē. Cilvēki ir ievainoti un piedzīvo to, ko daži no mums nevēlas atzīt.” Viens no izaicinājumiem ir, kā draudzei izturēties pret homoseksuāli orientētiem cilvēkiem pašu vidū. Ir arī citi izaicinājumi. Piemēram, darba attiecībās. Likumi pasaulē mainās, un arvien vairāk valstīs tiek pieņemti likumi, kas aizliedz diskriminēt cilvēkus pēc viņu seksuālās orientācijas. Līdz šim baznīca ir pasargājusī sevi, liekot darbiniekiem, kas strādā baznīcas struktūrās, parakstīt līguma punktu, kas nosaka, ka cilvēks piekrīt baznīcas ticības punktiem un īstenotajiem principiem. Tomēr nākotnē ir iespējami dažādi precedenti, jo pretdiskriminācijas likumi ir pārāki par darba līgumos noteiktajiem punktiem. Citās konfesijās šādi precedenti jau ir bijuši, kad ar tiesas spriedumu baznīcai uzliek par pienākumu algot homoseksuālu cilvēku.

Ģenerālkonferences Veselības kalpošanas nodaļas vadītājs dr. Pīters Lendless ar attēliem un vārdiem dalībniekus iepazīstināja ar dažādām ģenētiskām variācijām, kādas ir sastopamas pasaulē. Kāpēc daži cilvēki ir citādi? – tas ir jautājums, uz kuru atbildēt nav vienmēr iespējams. Pats doktors Lendless ir kardiologs, kurš arī daudzus gadus kalpojis kā mācītājs. Viņš attēlos iepazīstināja ar vienu bērnu, kurš piedzimis kā hermafrodīts – daļēji vīrietis, daļēji sieviete. Tēvs nespēja šo faktu pieņemt un no bērna atteicies.

„Ja vecāki un radinieki pameta bērnu tāpēc, ka viņš piedzima ar šādu retu iedzimtības faktoru, kā vajadzētu rīkoties draudzei?” Lendless jautāja klausītājiem. „Vai draudzei vajadzētu rīkoties citādi?”

Izrādās, ka homoseksuāliem cilvēkiem ir anatomiskas atšķirības viņu smadzenēs. Pētījumi, kādi pēdējā laikā veikti pasaulē, ir atklājuši šīs atšķirības, taču nav skaidrs, vai tās ir nejaušas un kāpēc tādas ir. Lendless ar smadzeņu attēliem rādīja atšķirības, kādas ir heteroseksuāliem un homoseksuāliem cilvēkiem,

Sava atbildības daļa ir jāuzņemas gan vecākiem, gan arī draudzēm. „Tas, ko mēs redzam, īpaši jauniešu nometnēs, jaunieši mēģina saprast, kas viņi ir,” samita paneldiskusijā sacīja Ģenerālkonferences Ģimenes kalpošanas departamenta izpilddirektore Elena Olivera. „Dienmēl daudz kristiešu vecāki par šo tematu klusē. Kad mēs nerunājam par to, kas attiecas uz bērna identitāti, atskan citas balsis, kas sola viņiem palīdzēt atklāt, kā izturēties pret sevi. Mēs nedrīkstam atļauties turpināt klusēt!” Samitā daudz tika runāts par sociālajiem medijiem un to ietekmi. Laikā, kad homoseksuālisms daļā sabiedrības tiek uzskatīts par vienu no iespējamiem dzīvesveidiem, ir svarīgi jau bērībā vecākiem un draudzei runāt par šo tematu, lai pasargātu jauniešus no rīcības, kas var atstāt ietekmi uz visu viņu turpmāko dzīvi.

### Vai tēvu grēki?

Sarežģītāka situācija ir tad, ja bērns, kopš sevi apzinās, interesējas tikai par sava dzimuma vienaudžiem. Par šī homoseksuālista cēloņiem vienprātības

nav. Bērni paši domā, ka viņi tādi ir piedzimuši – citādi nekā vairums. Daudzi vecāki Latvijā ir lasījuši kristīgā psihologa dr. Dobsona grāmatu „Zēnu audzināšana”. Grāmata joprojām ir pārdošanā. Viņš kā psihologs ir konsultējis tūkstošiem cilvēku. Pēc ilgu gadu pētījumiem doktors ir nonācis pie atziņas, ka visos gadījumos, kad viņam bijusi iespēja izjautāt šādus homoseksuāli orientētus cilvēkus (un tādi esot bijuši vismaz tūkstošus), viņš ir novērojis visiem kopēju faktu: viņi agrā bērnībā nav piedzīvojuši tēva mīlestību. Dr. Dobsons pēc rūpīgiem pētījumiem ir secinājis, ka viskritiskākais brīdis ir tad, kad bērns ir gadu līdz divu gadu vecs. Tēva dusmas, reizēm vardarbība, arī vienaldzība un nespēja izpaust mīlestību var izprovocēt bērna seksuālās orientācijas maiņu. Dr. Dobsonam nav versiju, kāpēc dažiem bērniem tas izraisa šādas sekas, bet citiem nē. Tomēr autors ir pārliecināts, ka šādos gadījumos bērni cieš savu vecāku grēku dēļ. Taču, kā jau minēts iepriekš, speciālistu vidū vienprātības par šo jautājumu nav. Tāpēc samita dalībnieki secināja, ka svarīgākais ir, kā tagad draudzē izturēties pret tiem, kas ir citādi orientēti.

## Baznīcas nostāja

Adventistu baznīca jau sen ir formulējusi savu nostāju pret viendzimuma laulībām. Jūs to atradīsiet arī šajās „Adventes Vēstīs” vēlreiz publicētu. Lai gan kristiešiem ir dažāda izpratne (un, jāatzīst, ir pat neformālas adventistu geju un lesbiešu organizācijas), Adventistu baznīcas nostāja ir skaidra un nepārprotama. Sekss ārpus laulības vai arī starp viena dzimuma cilvēkiem ir grēks. Taču svarīgi ir tas, kā mēs šo nostāju paužam. Kā, uzrunājot samita dalībniekus, sacīja Ģenerālkonferences prezidents Teds Vilsons, patiesību var izteikt dažādi. Ar patiesību var nogalināt, un „var patiesību izteikt tā, ka tā ved uz dzīvību. Tādēļ runāsim, dalīsimies un mācīsimies viens no otra to darīt šādā veidā”. Savā uzrunā Teds Vilsons aicināja nedalīt grēkus mazākos un lielākos. „Mēs esam sevi pieradinājuši pie citiem grēkiem: mēs atplaukstam lepnībā, neliekamies ne zinīs, kad kādu aprunā, esam iecietīgi pret liekulību un izvairīgi, kad ir runa par iekāri, laulības pārkāpšanu vai citiem slēptiem grēkiem.” Vilsons uzsvēra, ka mēs visi esam grēcinieki. Un tā, lai arī ir nepatīkama, bet nenoliedzama patiesība. Turklāt, kā sacīja

Ģenerālkonferences vadītājs, draudzēs izrāda neiecietību pret gejiem un lesbietēm, kamēr citi dzīvo neregistrētās attiecībās vai arī kā citādi pārkāpj laulību.

„Pirmais solis pretī jaunai dzīvei Kristū ir tad, kad mēs nonākam līdz atziņai, ka tas, ko Dieva Vārds saka par mums, ir absolūta patiesība: mēs visi esam grēcinieki, mēs visi esam salauzti.”

„Kristus nekad netapa rupjš, nekad nevajadzīgi neizrunāja asus vārdus, nekad nenodarīja nevajadzīgas sāpes jūtīgai dvēselei,” Teds Vilsons citēja beigās vārdus no E. Vaitas grāmatas „Ceļš pie Kristus”, „Jēzus nenopēla cilvēcisko vājumu. Viņš runāja patiesību, bet vienmēr mīlestībā.”

## Pārmainības dzīves

Viens no aizkustinošākajiem un iedrošinošākajiem bija vakars, kad savos pārdzīvojumos bija gatavi dalīties homoseksuālisti, kuri ir mainījuši savu dzīvesveidu.

Rons Vūlsijs piedzima adventistu ģimenē, taču viņu izvaroja ģimenes draugs, kad viņš vēl bija bērns. Kopš tā laika viņu sāka interesēt tikai vīrieši. Taču viņu šī atziņa ļoti uztrauca. Lai stātos pretī savām tieksmēm, Rons koledžas gados sāka satikties ar meiteni un pat apprecējās, cerot, ka tādējādi atbrīvosies no savas homoseksuālās tieksmes. Taču sieva drīz vien atklāja vīra orientāciju, un laulība izjuka.

Pēc 15 gadu homoseksuālām attiecībām Vūlsijs atkal sāka lasīt Bībeli un E. Vaitas darbus. Viņam izdevās atrast mieru Dievā, un nu viņš jau vairāk nekā 20 gadus ir laimīgi precējies un kalpo kā mācītājs.

Veinijs Bleikelijs pastāstīja, ka mamma no viņa atteicās, jo bija gaidījusi meitu. Veiniju uzaudzināja radnieki, kas ievēroja, ka viņu interesē vairāk puisi. Tāpēc viņu bieži sūtīja pie dažādiem mācītājiem un psihologiem „ārstēšanai”. Kad Veinijam palika 18 gadi, skolasbiedrs viņu uzaicināja uz geju klubu. Tur viņu neviens neizsmēja, un viņš beidzot piedzīvoja tādu pieņemšanu un draudzību, kādu līdz tam nebija nekur piedzīvojis. „Tad es nolēmu Dievam pagriezt muguru.”

Vairāk nekā 30 gadus viņš dzīvoja ar dažādiem puisiem. Šajā laikā Veinijs piedzīvoja, ka 40 geju draugi nomirst no AIDS. Taču kristieši nebija viņu aizmirsuši. Visus šos gadus par viņu lūdza, un dažādu notikumu iespaidā viņš atkal sāka meklēt Dievu. V. Bleikelijs

atziņa bija šāda: „Jaunībā es lūdzu, lai Dievs maina manu seksuālo orientāciju. Taču tas nenotika. Tagad es zinu, ka svarīgākais bija iepazīt Dievu nevis kā mērķi likt vispirms mainīt sevi.” Arī Veinijs tagad kalpo draudzē, izveidojis organizāciju „Iepazīsti Viņa mīlestības kalpošanu”.

Savukārt Virna Santosa par lesbieti kļuva ģimenes vardarbības dēļ. Tēvs viņu seksuāli izmantoja, un, kā saka Santosa, neviens viņai bērnībā nepateica, ka notiekošais nebija viņas vaina.

Kad meitenei bija jau vēlīnie pusaudžu gadi, viņas ģimene kļuva par adventistiem. Taču viņa vairs nespēja tikt galā ar savu seksuālo orientāciju. Viņa devās prom no mājām un kļuva par geju tiesību aktivisti. Viņa arī kļuva par pirmo sievieti, kas izmantoja Kalifornijas štatā dotās tiesības viendzimuma pāriem adoptēt otras partneres bērnu.

Taču sekoja vairākas vilšanās vietējā geju un lesbiešu sabiedrībā. Un pamazām atdzima interese par adventismu. Svarīgs pagrieziena punkts viņai bija atziņa par Jēzu kā Aizstāvi debesu svētnīcā, kurš ir gatavs viņu aizstāvēt.

Kad viņa reiz bija ieradies uz sabata dievkalpojumu, viņu salauza fakts, ka mācītāja sieva Vakarēdienā tajā reizē mazgāja viņai kājas – viņai, kas bija lepna lesbiete. Tagad Santosa pati kļuvusi par kalpotāju citām, kas meklē glābšanu Dievā. Nesen viņa satikusi savu bijušo draudzeni un izstāstījusi, ka vairs nav lesbiete. „Man tagad ir piedzīvojums ar Jēzu. Taču es neesmu labāka par tevi.” Draudzene viņai atbildējusi: „Esmu laimīga par tevi. To var redzēt visā tavā sejā – tu esi atradusi savas dzīves mīlestību.”

## Attieksme draudzē

Samita aktuālākais jautājums bija – kā draudzei izturēties pret tiem, kas ir homoseksuāli orientēti. Vai draudzes locekļiem ir jāmēģina uzrunāt ar Kristus vēsti arī šos cilvēkus? Vai Kristus mīl viņus un grib glābt? Atbilde bija nepārprotama – jā. Vai šie cilvēki ilgojas pēc Dieva mīlestības? Diskusiju dalībnieki puda pārliecību, ka lielākoties homoseksuāli ir ļoti atvērti Dievam. Taču viņi Viņu nepazīst. Un kristieši ar savu attieksmi bieži nepalīdz. Citas orientācijas cilvēki ir ar ievainotu pašapziņu, kuru viņi kompensē, izpaužoties agresīvā cīņā par savām tiesībām (piemēram, Praidā gājienā).

Delegāti uzklauzīja Endrjūsa universitātes Pastorālās aprūpes profesoru Pīteru



ru Svensonu, kurš iepazīstināja klausītājus ar dzīves uztveri, no homoseksuālistu perspektīvas raugoties. Vairums no viņiem ir piedzīvojuši izsmieklu jau no agras bērnības. Viņi ir izlikušies, slēpušies, daļa kļuvuši agresīvi vai samierinājušies. Daudzi joprojām ilgojas būt citādi. Dievs viņus uzrunā un velk pie sevis, tāpat kā Viņš to ir darījis ar mums. Kur šajā cīņā starp ļauno un labo esam mēs?

Profesors Pīters Svensons samītā nolasīja Adventistu baznīcas oficiālo paziņojumu pret neiecietību, naida noziegumiem un diskrimināciju. „Es cieši atbalstu manas baznīcas aicinājumu atbalstīt un aizsargāt cilvēktiesības,” sacīja Svensons. „Viņiem (gejiem un lesbietēm) ir vajadzīga jūsu līdzjūtība, pacietība un mīlestība. Runājiet viņiem iedrošinājuma vārdus.”

## Secinājumi

Mīlestības attieksme nenožīmē, ka mēs tagad akceptējam grēku. Adventistu baznīcas attieksme pret homoseksuālām attiecībām nav mainījusies. Tā bija atziņa samīta noslēgumā. Taču tik ilgi, kamēr cilvēks meklē Dievu un vēlas saskaņoties ar Viņa prātu, kristiešiem ir jābūt kā Dieva palīgiem nevis sātana ieročiem, aizslēdzot žēlastības durvis grēciniekam, kuru Dievs meklē. Jo mēs, kā teica Teds Vilsons, neesam labāki par citiem grēciniekiem. Samītā bija jāuzklausā arī atziņa, ka daudzi adventisti, droši vien labu gribot, ir sāpinājuši un ievainojuši.

Diemžēl seksuālā orientācija cilvēkam parasti ir visas dzīves garumā. Tāpēc daudzi homoseksuāli orientēti cilvēki risinājumu redz dzīvē atturībā. Tikšanās dalībnieki secināja, ka šo vajag novērtēt un iedrošināt.

„Homoseksuāla orientācija pati par sevi nav grēks,” sacīja Ziemeļaustrālijas draudžu savienības prezidents Brets Taunends. „Vai Jēzus nomira arī viņu dēļ? Vai Viņš vēlas, lai šie cilvēki veido attiecības ar Viņu? Es viņus kristītu bez liekas vilcināšanās.”

Samīta noslēgumā Ģenerālkonferences viceprezidents, apkopojot iepriekšējās dienās pārrunāto, aicināja, saglabājot Adventistu baznīcas nostāju pret seksuālo uzvedību ārpus heteroseksuālām laulībām, uzskatīt homoseksuāli orientētos draudzes locekļus par saviem „brāļiem un māsām”, kuriem arī ir vajadzīga „Dieva glābjošā žēlastība”.

# Par viendzimuma kopdzīves savienībām

Pēdējo gadu laikā Septītās dienas adventistu baznīca ir jutusi nepieciešamību dažādos veidos skaidri apliecināt tās nostāju laulības, ģimenes un cilvēka seksualitātes jautājumā. Šie jautājumi ir daudzu mūsdienu sabiedrībai problemātisku jautājumu pašā centrā. Tas, kas gadsimtiem ilgi ir ticis uzskatīts par kristiešu morāles pamatiem laulības jautājumos, tagad arvien vairāk tiek apšaubīts ne tikai laicīgajā sabiedrībā, bet arī kristīgajās baznīcās.

Ģimenes un laulības iestādījumi piedzīvo spēcīgu uzbrukumu, un centrālās spēki tos atrauj vienu no otra. Arvien lielāks tautu skaits sāk apspriest “viendzimuma savienības” jautājumu, tādējādi padarot to par vispasaules mēroga problēmu. Publiskā apspriešana ir izraisījusi spēcīgas emocijas. Šo notikumu attīstības gaismā Septītās dienas adventistu baznīca skaidri izsaka savu nostāju.

Mēs vēlreiz, bez vilcināšanās, apstiprinām mūsu nemainīgo nostāju. Kā norādīts baznīcas pamatmācībās, “Dievs iecēla laulību Ēdenē, un Jēzus to apstiprināja kā vīrieša un sievietes mīlestības pilnu attiecību savienību uz visu mūžu.”<sup>1</sup> Kaut arī “grēks ir izkropļojis Dieva nodibinātās laulības un ģimenes ideālu”, “ģimenes saites ir visciešākās, maigākās un svētākās jebkurās cilvēcīgās attiecībās”, tādējādi “ģimenei jāpiedzīvo atjaunotne un reformācija savās attiecībās” (Ģimenes apstiprinājums, 1990).<sup>2</sup> Dievs nodibināja “laulību, uz derību pamatu divu dzimumu fizisku, emocionālu un garīgu savienību, ko Raksti nosauc par ‘vienu miesu’”. “Monogāmā vīrieša un sievietes savienība laulībā ir ... vienīgā dzimum – vai ar to saistītu intīmo attiecību izpausmes vieta.” “Jebkurš šī augstā skatījuma pazeminājums ir arī Debesu ideāla pazeminājums” (Laulības apstiprinājums, 1996).<sup>3</sup>

Homoseksualitāte ir pasaulē ienākusī grēka radītā sajukuma un izmaiņu cilvēku nosliecēs un attiecībās seku izpausme. Lai gan ikviens ir pakļauts cilvēces kritušajai dabai, mēs tomēr ticam, ka, “pateicoties Dieva žēlastībai un ticīgo sabiedrības atbalstam un iedrošinājumam, cilvēks var dzīvot saskaņā ar Dieva Vārda principiem” (Septītās dienas Adventistu paziņojums par attieksmi pret homoseksualitāti, 1999).<sup>4</sup>

Mēs ticam, ka visi cilvēki, neatkarīgi no seksuālās orientācijas, ir Dieva bērni. Mēs neatbalstām kādas grupas izcelšanu, lai to nicinātu un apsmietu, vai, vēl jo ļaunāk, pret to pielietotu varmācību. Tajā pat laikā ir pilnīgi skaidrs, ka Dieva Vārds neatbalsta homoseksuālu dzīvesveidu, un to nav atbalstījuši arī kristīgā baznīca visā tās 2000 gadu pastāvēšanas vēsturē. Septītās dienas adventistu baznīca tic, ka Bībeles mācība arī šodien ir saistoša, jo tā pamatojas pašā cilvēces dabā un Dieva plānā, radot ģimeni.

1. *Seventh-day Adventists Believe: An exposition of the fundamental beliefs of the Seventh-day Adventist Church, Doctrine 23 on 'Marriage and the Family.' "*

2. *Public Statement, An Affirmation of Family, released July 5, 1990, at the General Conference Session, Indianapolis, Indiana.*

3. *Statement voted by the General Conference Administrative Committee on April 23, 1996.*

4. *Statement voted by the Annual Council of the General Conference Executive Committee, October 3, 1999.*

*Šis paziņojums tika pieņemts Septītās dienas Adventistu Baznīcas Ģenerālkonferences administratīvās komitejas sanāksmē 2004. gada 9. martā.*



Intervēja  
Aidis Tomsons

# DRAUDŽU IZAICINĀJUMS

*Transeiropas divīzijā, kurā iekļaujas arī Latvijas adventistu draudzes, vadītājs Bertils Viklanders vasarā dosies pensijā. AV par to ir jau ziņojušas. Maija sākumā B.Viklanders vēl pēdējo reizi vadīja Baltijas ūnijas kongresu. Pirmajā kongresa dienā pēc pusdienām viesis piekrita sniegt interviju „Adventes Vēstīm”.*

## **Kāda ir situācija Latvijas un visas Baltijas adventistu draudzēs, salīdzinājumā ar citām draudzēm Eiropā?**

Baltijas adventistu draudžu vēsturē ir bijis laiks, kad bija daudz vairāk kristību nekā tagad. Cilvēki bija gatavi klausīties evaņģēliju. 90.gadu sākumā te ieradās arī evaņģēlisti no Amerikas sludināt. Tas bija kristību kulminācijas laiks. Kopš tā laika draudzes pieauguma līkne ir gājusi uz leju. Tagad tas ir kā tāds plato, kā to dēvē Amerikā, līdzena līkne. Varbūt vienā gadā desmit kristību vairāk, citā desmit mazāk, bet kristību skaits ir apmēram vienāds.

Es domāju, ka baznīcas vadībai Baltijas valstīs vajadzētu šim faktam pievērst lielāku uzmanību un meklēt iespējas, kā situāciju mainīt. Kāpēc visās trīs Baltijas valstīs draudzes apmeklējumu skaits kopš tā laika ir samazinājies uz pusi? Kāpēc sabatskolas apmeklējumu skaits ir samazinājies par 42 procentiem? Tiesa, kā mums ziņoja sekretārs Andrejs Āriņš, pēdējā laikā to cilvēku, kas atstāj draudzi, ir mazāk. Draudzēm ir jāpievērš uzmanība divām svarīgām lietām. Vispirms draudzei ir jā rūpējas, lai tās darbošanās būtu dzīva un interesanta. Lai būtu tā, ka vismaz 80 procenti no drau-

dzes locekļiem apmeklē draudzi. Tas ietekmē arī ziedojumu apmērus, kādi ir draudzē. Un tad ir jādoma, kā mainīt salīdzinoši stabilo draudzes locekļu skaitu, lai tas sāktu pieaugt. Un tomēr, lai arī statistika nav tik priecīga, mēs draudzēs redzam daudz radošuma, daudz ideju, kā darboties. Piemēram, kalpošanā draudzes bērniem ir ļoti daudz labu ideju, kas ir īstenotas. Es redzu, ka ir vesels pulks talantīgu cilvēku, kas iesaistīti draudzes darbā. Arī finansiālā situācija jūsu draudzēs ir stabila. Tas ir apbrīnojami, jo tikai 22-23 gadi pagājuši, kopš jūsu valstis atbrīvojušās no PSRS. Jūs esat pilnībā integrējušies Rietumu ekonomikā, jums tagad ir eiro. Un visā divīzijā Baltijas valstu finansiālā situācija ir viena no stabilākajām.

Vārdus sakot, jūs esat daudz laba izdarījuši draudzes vadīšanā, apzinot vajadzības, centušies tās piepildīt, esat bijuši uzticīgi, arī desmitās tiesas došanā, un tāpēc ir daudz lietu, par ko es priecājos. Es priecājos par jauniešiem, par kuriem dzirdu, ka viņi šeit ir ieinteresēti piedalīties evaņģelizācijas darbā. Es priecājos, ka jūsu bērniem un pusaudžiem ir dažādas iespējas tikt kopā pasākumos.



Ir arī jāatzīst, ka, salīdzinot ar citām ūnijām mūsu divīzijā, jums pat ir salīdzinoši daudz kristību. Jums varbūt nav tik daudz, kā gribētos. Bet, piemēram, salīdzinot ar Zviedriju, jūsu kaimiņiem, kas ir mana dzimtene, tur cīnās, lai gadā būtu 50 kristības. Viņiem ir līdzīgāka situācija kā Igaunijā. Igaunijā cilvēki ir vēsāki, viņiem ir grūtāk mainīties, viņi nav tik reliģiozi un entuziasma pilni. Cilvēki ir daudz praktiskāki. Viņu attieksme ir: nedomājiet, ka jums izdosies mani piemulķot!

Tādēļ es domāju, ka kristību skaits, ekonomiskā situācija, darbs bērnu un jauniešu labā ir veikts ļoti labi.

### **Ko ūnijas vadība vai savienība var darīt, lai cilvēki vairāk nāktu uz draudzi?**

Viņiem ir jārada draudzes locekļos entuziasms, lai cilvēki gribētu darboties evaņģēlija izplatīšanā. Kad cilvēki būs entuziasma pilni, tad viss notiks. Bet lai tas būtu, ir jāredz, ka kaut kas darbojas. Ir jābūt radošiem, ir jāatver durvis dažādiem eksperimentiem, dažādiem mēģinājumiem.

Es tikko runāju ar mācītāju Ivo Rodertu, kurš pastāstīja, kā viņi darbojušies bērnu labā Liepājā, kur dažādos pasākumos kopā pulcējas daudz bērnu. Viņiem patīk, un arī vecāki tagad ir atvērti pret mums. Viņiem patīk tas, ko mēs darām, vairs nav aizspriedumu pret adventistiem, un viņi labprāt gatavi iesaistīties vēl citos pasākumos. Daļa ir iesaistījušies Alfa kursā, kur viņi var nākt un piedalīties dažādās aktivitātēs. Kad cilvēki sāk just, ka viņi pieder draudzes kopienai, viņi var izlemt arī kristīties.

Mēs kādreiz pie cilvēkiem devāmies ar evaņģēlija vēsti un stāstījām par trīs eņģeļu sludināto. Ar to mēs sākām. Tagad tas vairs nedarbojas. Tieši otrādi, tas atbaida cilvēkus. Bet strādājot ar bērniem, veidojot veselības kursus, darbojoties Alfa kursā, kur mēs iepazīstamies ar cilvēkiem un sadraudzējamies, mēs, pienākot laikam, varam arī jautāt – vai jūs negribat studēt kopā ar mums Bībeli? Un tad vadīt cilvēkus tālāk.

### **Vai evaņģelizācijas semināru laiks ir beidzies?**

Ja pagātnē jūs reklamējāt un aicinājāt cilvēkus uz evaņģelizācijas pasākumiem, un jums bija evaņģēlists, kurš labi sludināja, bija rezultāts. Pamēģiniet tagad to izdarīt! Varbūt pie jums kāds vēl atnāks. Zviedrijā neviens neatnāks. Ja arī kāds atnāks, tas būs dīvainis, jocīgs cilvēks. Viņš pat varbūt pievienosies draudzei tikai tāpēc, ka te sludina pareizas doktrīnas.

Kad draudze top par sabiedrības daļu, kad tā darbojas cilvēku labā, kļūst par viņu draugiem, tad cilvēki, kas pievienojas tai, veido daudz ciešākas attiecības ar draudzi. Un ja sākas krīze, viņi draudzi neatstāj, jo te ir viņu draugi. Bet ja vienīgais iemesls, kādēļ jūs pievienojaties draudzei, ir doktrīnu kopums, kuru jūs uzskatāt par pareizu, ar to nepietiek. Doktrīnas ir vajadzīgas, bet ar tām vien nepietiek.

Es aicinu pārvērtēt visu un doties uz priekšu. Man ir žēl cilvēkus, kas vēlas atgriezties pagātnē. Kas saka, ka mēs vairs evaņģelizācijā nerīkojamies pareizi, un atceras vecos laikus. Sabiedrība ir mainījusies. Pēdējo 23 gadu laikā, kopš padomju sistēma sabruka, arī sabiedrība ir mainījusies. Cilvēki ir kļuvuši materiālistiskāki. Viņi ir vairāk ieinteresēti pelnīt naudu un iepirkties, doties atvaļinājumā ārzemēs, nopirkt jaunu mašīnu, drēbes un visu pārējo. Vecās metodes vairs neder.

### **Sabiedrība mainās, bet vai draudzei vajag mainīties?**

Draudze paliek tā pati. Mums ir tā pati Bībele, tā pati patiesība, tas pats Dievs, bet metodes, kā uzrunāt cilvēku, mainās.

### **Bet arī Bībeles izpratne mainās. Daudzi cilvēki to saprot citādi nekā saprata, piemēram, pirms 20 gadiem.**

Jā, cilvēki Bībeli lasa atšķirīgi. Mums ir jāmācās, kā Bībeli lasīt. Ir laba hermenētika. Nav burtiski jālasa tās vietas, kas ir sarakstītas simbolu valodā. Mums ir jāiemācās Bībeles tekstus lasīt kontekstā. Tas ir jāsaprot arī mūsu mācītājiem. Viņiem ir jāmācās, lai var izskaidrot citiem, kā Bībele darbojas.

Bībelē ir sarežģīti teksti, kuriem ir nepieciešamas zināšanas un vadlīnijas, lai tos saprastu. Ir arī ļoti vienkārši teksti.

### **Bet dažādās izpratnes dēļ daudzi uzskata, ka lielākais izaicinājums ir vienotība. Ja mēs neesam vienoti izpratnē, mēs nevaram būt pasaules gaisma.**

Ja nav vienotības, tas tiešām ir drauds evaņģēlijam. Jo ir ļoti grūti iegūt cilvēku uzticību, ja mēs runājam dažādi. Vienotība ir svarīga. Bet mēs nevaram koncentrēt savu uzmanību uz vienotību, jo tad mēs kļūstam uz iekšu vērsti, kas domā tikai par sevi. Es domāju, ka labākais veids, kā panākt vienotību, ir aktīvi iesaistīties misijas darbā. Ja draudze vienojas mērķim aizsniegt cilvēkus, tas vieno.

Komunisti Francijā Otrā pasaules kara laikā bija sadalījušies vairākās grupās. Bija ap 15 dažādas komunistu grupas, bet visām radās viens mērķis – atbrīvoties no vāciešiem. Viņi sāka sadarboties. Un tas pats ir ar mums. Vislabākais veids, kā iegūt vienotību, ir skaidra misijas apziņa.

Protams, paralēli nepieciešams studēt, kas ir adventisms. Mūsu vidū tagad ir radikāli cilvēki, kas uzsver tikai atsevišķus adventisma aspektus. Viņi kļūdās. Mums vajag labāku balansu mūsu ticībā un teoloģijā.

Grāmatas, kura E. Vaita sarakstīja 19. gadsimta beigās un pēdējos savas dzīves gados pēc 1888. gada, bija fokusētas uz Jēzu Kristu. Viņš ir visa centrā – tas ir vissvarīgākais! Ja mēs pazaudējam Jēzu, visam pārējam vairs nav jēgas.

### **Jūs esat paziņojis par došanos pensijā. Vai jūs uztrauc, kā darbs tiks turpināts pēc jums?**

Nē. Kad mūs aicina darbā, tad mēs zinām, ka tas ir Dievs, kurš aicina. Un kad Viņš man saka, ka ir pienācis laiks doties pensijā pēc 19 darba gadiem, kas ir diezgan daudz, es jūtu, ka Dievs visu kontrolē. Un ar ļoti lielu pārliecību es atstāju baznīcas komandu meklēt darba turpinātāju. Mūsu divīzijā notiks sanāksme 27. jūnijā, kad tiks izraudzīts kāds cilvēks, kura uzvārdu sūtīs apstiprināšanai uz Ģenerālkonferences komiteju, jo galarezultātā vadītāju amatā apstiprina Ģenerālkonference. Es domāju, ka mums ir labi cilvēki, kas spētu ar vadītāja darbu tikt galā. Esmu strādājis ar ļoti labu komandu. Viņi zina, kas ir nepieciešams, un spēs tālāk turpināt visus darbus.

Būt par divīzijas vadītāju ir grūts darbs. Palīdz, ja ir pieredze. Un tad tajā daļā, kur nav pieredzes, ir iespēja iemācīties. Tāpēc cilvēkam ir jābūt atvērtam, gribošam mācīties, nebaidīties kļūdīties, jo kļūdoties var iemācīties un augt. Es ticu, ka komandas gars un atvērtība citiem, kā arī prieks strādāt ir ļoti svarīgas īpašības.

Tātad esmu ar lielu pārliecību, visu nolieku Dieva rokās. Tā ir Dieva baznīca, un es tikai kalpoju labākajā veidā, kā spēju.



# KRISTIEŠI PROFESIONĀLU MŪZIĶU VIDŪ

*Madara un Daumants Liepiņi nāk no ģimenes, kurā mūzikai vienmēr ir bijusi atvēlēta nozīmīga loma. Madara vijoli spēlē kopš sešu gadu vecuma, bet Daumants klavieres mācās jau no pieciem gadiem. Pašlaik gan māsa, gan brālis apgūst mūziku profesionālā līmenī katrs savā skolā: Madara izglītojas Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā 2. kursā, bet Daumants mācās Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolā 12. klasē.*

**Vai jums ir kāds īpašs stāsts, kas saistīts ar mūzikas instrumenta izvēli?**

**Madara:** Kad man bija trīs gadi, es mammai pateicu, ka spēlēšu vijoli. Viņa gan cerēja, ka man šī doma pāries, jo zināja, cik grūti ir spēlēt šo instrumentu, bet es toreiz nebiju pierunājama, man vienkārši patika vijoles skaņējums.

**Daumants:** Es gan bērnībā nebiju tik pārliecināts. Kad gāju uz mūzikas skolas iestājekšāmeniem, vēl joprojām nezināju, kādu instrumentu gribu spēlēt. Un tad es mammai prasīju: „Kā tad īsti ir, ja izvēlas klavieres, tad jau nekas klāt vairs nav jāspēlē, vai ne?” Jo, izvēloties jebkuru citu instrumentu,

obligāti jāspēlē arī klavieres. Tajā brīdī izrēķināju, ka visizdevīgāk ir izvēlēties klavieres. Šobrīd tas liekas smieklīgi, bet tā bija!

**Vai jums ir kādas ģimenes tradīcijas, kas saistītas ar kopīgu muzicēšanu?**

**ML:** Lielākoties dziedāšana un muzicēšana notiek sabata dievkalpojumā, jo visi dziedam Tukuma draudzes korī, bet samērā bieži piektdienas vakaros mēs sanākam kopā, lai apspriestu, kurš no skaņdarbiem būtu piemērots spēlēšanai dievkalpojumā. Tad arī mēs ar brāli spēlējam vairākus variantus, un „klausītāji nobalso”, protams, respektējot arī mūsu pašu domas un izvēli.

Ģimene vienmēr ir pirmā, kas dzird mūsu jaunākās koncertprogramas.

**DL:** Man tētis ir stāstījis, ka viņa ģimenē esot bijusi tradīcija katru piektdienas vakaru iesākt ar dziesmām un lūgšanu. Mūsu vectētiņš Justs Liepiņš sēdās pie klavierēm, bet visa ģimene dziedāja dziesmas no Kokļu skaņām. Arī mēs tā dažkārt darām, tomēr tā īsti nav izveidojusies par mūsu ģimenes tradīciju. Bet no mammas vecmāmiņas un vectētiņa Astras un Jāņa Liepiņiem nāk tradīcija visos radu saietos katram, kas vismaz kaut ko prot spēlēt vai dziedāt, noteikti sniegt priekšnesumu.



### **Jau kādu laiku jūs spēlējat kopā. Vai tas ir apzināti radīts duets?**

**ML:** Bērnībā, protams, pavadījumus man spēlēja mamma, bet, kad Daumants paaugās, viņš pamazām kļuva par manu koncertmeistaru.

**DL:** Īstenībā mums ar Madaru ir vieglāk kopā saspēlēt nekā viņai ar mammu.

**ML:** Jā, ar Daumantu mēs varam atrasties katrs savā istabā, bet vienalga mums saskanēs spēlētais kopā. Mēs vienkārši jūtam mūziku ļoti līdzīgi, tāpēc arī vislabprātāk spēlējam kopā. Nevarētu teikt, ka solo mums nepatīktu spēlēt, bet, kad spēlējam divatā, ir pavisam cita sajūta.

Pastāstiet, lūdzu, ar kādiem sarežģījumiem ir jāsastopas, tiecoties kļūt par profesionālu mūziķi ar kristieša apziņu?

**ML:** Mācoties akadēmijā, man tagad ir daudz piedzīvojumu. Piemēram, orķestra koncerti, kuros studentiem ir obligāti jāspēlē, pārsvarā notiek piektdienu vakaros vai arī sestdienās. Es kādu laiku cīnījos, lai mani atbrīvo no šiem koncertiem, līdz beidzot manas nodaļas vadītājam biju apņikusī. Nonācām pie tā, ka es piedalīšos mēģinājumos un koncertos tad, kad varēšu. Brīnumainā kārtā man pat nav nekas papildus jādara! Un vēl arī neliels piemērs par festivālu Lietuvā, kurā piedalījāmies ar kvintetu. Protams, tas notika no piektdienas līdz svētdienai. Manis dēļ nācās pārkārtot gan mēģinājumu, gan uzstāšanās dienu uz svētdienu. Bet nupat maijā notikušajā konkursā pasniedzējs vairākas reizes kontaktējās ar organizatoriem, lai mēs varētu spēlēt citā dienā, bet ne sabatā. Visu laiku tiek pakārtotas iespējas tā, ka es varu spēlēt. Vienmēr uzrodas risinājums! Man arī neviens neko nepārmet, ja es saku nē, neviens nesāk izprašņāt un nesāk arī atrunāt.

**DL:** Es domāju, ka ir diezgan grūti būt profesionālam mūziķim no kristieša skatupunkta, jo gan mūzika, gan ticība ir garīga parādība, tāpēc mūzika var viegli kļūt par tavu „dievu”. Tomēr ne visa klasiskā mūzika ir kristieša pārliecībai pieņemama – daži komponisti, piemēram, Aleksandrs Skrjabin mūža beigās, ir pat bijuši sātanisti. Un es neticu, ka tas neietekmē mūziku. Ja jau tik daudz skaņdarbu, pašu komponistu vārdiem runājot, ir Dieva iedvesti, sāntans noteikti var darīt ko līdzīgu. To ir tiešām grūti nošķirt, tāpēc īpaši jālūdz

gudrība no Dieva.

### **Vai kristieša apziņa ietekmē arī skaņdarbu atlasīšanu un izpildījuma veidu?**

**DL:** Man personīgi šobrīd ir vieglāk interpretēt klasicisma vai romantisma laikmeta (18. un 19. gs.) skaņdarbus nekā 21. gs. akadēmisko mūziku. Iespējams, ka tas ir saistīts ar to, ka 18. un 19. gs. cilvēki vēl tic, ka pastāv kāds skaists ideāls. 20. gs. visi ideāli zūd, jo cilvēki ir vīlušies. Tomēr es neesmu visā vīlies, man kā kristietim ir ideāls.

### **Pastāstiet, lūdzu, nedaudz par saviem nākotnes plāniem.**

**ML:** Mani nākotnes plāni ir izveidot kādu trio vai kvartetu, ar kuru kopā koncertēt.

**DL:** Katrā ziņā tie noteikti būs saistīti ar mūziku. Īstenībā mūziķis nekad nevar īsti paredzēt, kā ceļš īsti izvei-

savā dzīvi, tomēr par deviņdesmit procentiem varu teikt, ka nevēlos būt soliste, jo tad man ir jāklūst slavenai, pieprasītai. Slavena būt nevēlos, jo tas nozīmē, ka es neesmu vairs es pati, bet gan esmu atkarīga no citiem cilvēkiem.

### **Daumant, un kāda ir tava attieksme pret popularitāti?**

**DL:** Popularitāte nav nekas slikts, svarīgākais ir, kādam mērķim to izmanto. Popularitātes iegūšana nav mans pašmērķis, bet, ja izdotos tādu iegūt, es to uztvertu kā Dieva dotu iespēju un reizē arī atbildību. Ir daudzi kristieši, kas ir arī pazīstami mūziķi, piemēram, man ir gadījies satīties ar pianistu Reini Zariņu, kuru visi zina kā kristieti. Ja es kļūtu slavens un slēptu savu patieso identitāti, es būtu nelaimīgs, jo tad es melotu. Es nevarētu būt patiess.



dosies. Mūziķi var spēlēt koncertos, bet tajā pašā laikā strādāt arī par pasniedzējiem skolās. Bieži vien tas viss kaut kā apvienojas kopā. Profesionāla mūziķa karjera nozīmē to, ka pamatnodarbošanās ir koncertēšana, bet ir jābūt ļoti slavenam, lai varētu iztikēt tikai ar koncertiem.

### **Daumant, vai tu redzi sevi kā koncertējošu pianistu?**

**DL:** Kā Dievs vadīs, tā arī būs. Es centīšos, cik varēšu. Nedomāju, ka, piemēram, sabata dēļ man būtu jābaidās un jānorok sevi, neizmantojot talantu, ko Dievs devis. Kurš gan zina, vai Dievs to ir lēmis man vai nav? Es esmu gatavs vairākiem variantiem.

**ML:** Arī es vēlos spēlēt vijoli visu

### **Kādām ir jābūt kvalitātēm, lai nepazaudētu Dieva atziņu popularitātē?**

**DL:** Jo vairāk mēs izejam ārpus „drošās” kristiešu vides, jo vairāk ir jā rūpējas, lai attiecības ar Dievu būtu tuvākas. Droši vien ir jābūt arī drosmīgiem. Un vēl viena īpašība ir nebaidīties būt citādam.

### **Vai jūs redzat mūziku, kā evaņģēlizācijas veidu?**

**ML:** Es uzskatu, ka mūzika sniedz daudz vairāk nekā vārdi!

*Intervēja  
Jana Kuzmenkova*





Guntis Bukalders  
Smiltenes draudzes  
mācītājs

## VASARSVĒTKI

(Turpinājums no iepriekšējā numura)

*Bābeles torņa celtniecības laikā Dievs sajauca valodas, tā ka ļaudis nesaprata vairs viens otru un izklīda pa visu zemi. Vasarsvētkos Dievs atceļ šo lāstu, bet ļoti interesantā veidā.*

**V**iņš nevis apvieno visu cilvēci atkal vienā valodā, bet dod Gara dāvanu saprast citam cita valodu. Šeit varam runāt ne tik daudz par runāšanu, cik par dzirdēšanas dāvanu. Centieni sākt runāt nevienam nesaprotamā valodā būtībā ir atgriešanās Bābelē...

Ievērosim, kas tekstā teikts:

*“No debesīm nāca rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja, un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem, un visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt.”* (Atcerēsimies notikumu Sinaja kalnā – uguns liesmas un pērkona rūkoņu!)

Varētu šķist, ka visi runāja dažādās valodās. Lasām tālāk:

*„Kad šī balss atskanēja, ļaužu pulks sanāca kopā un izbijās, jo ikviens tos dzirdēja runājam savā valodā. Tie sabijās un brīnīdamies sacīja: “Vai visi šie, kas runā, nav galilieši? Kā tad mēs ikviens dzirdam savu dzimto valodu... mēs dzirdam tos mūsu pašu valodās Dieva lielos darbus paužam.”*

Ievērojiet, ka 6. pantā balss ir vienskaitlī, arī grieķu oriģināltekstā. Jāsecina, ka šeit nav runa tik daudz par runāšanu, cik par dzirdēšanu. Ja trīs cilvēki vienlaicīgi runās katrs savā valodā, vai kāds spēs skaidri saprast, ko viņi runā? Varbūt. Bet ja vienlaicīgi 120 cilvēki (Apd. 1:15) runās 15 valodās? Nevienš neko nesapratīs! Bet šeit tekstā ir uzsvērts, ka runātāji visi ir galilieši, bet ikviens dzirdēja tos “Dieva lielos darbus paužam”. Iespējams, ka mācekļi skaitīja kādu no Vasarsvētku psalmiem – 46. vai 47. vai 48. psalmu, kas runā par Dieva valdīšanas sākumu pār visām tautām. Protams, pamats tam ir Jēzus Kristus upuris Golgātā. Dzirdot to savā dzimtajā valodā, ļaudis saprot šī upura nozīmi un jautā Pēterim, ko darīt.

Viņi saprot, ka viņiem nav jāpūlas sagādāt sev vārdu, ka viņi var priecāties par to vārdu, kuru viņiem devis Dievs. Viņiem nav arī jāizdomā *esperanto* valoda, lai sazinātos viens ar otru vai lai atsacītos no aizspriedumiem pret citu tautu. Viņiem nav jācenšas būt pārākiem par citiem, kas izkropļo viņus pašus un nodara postu apkārtējiem. Viņi ir ar mieru būt kopā ar to, kurš ar prieku ēda un dzēra ar jebkuru, kurš uzaicināja Viņu. Rezultātā mācekļiem todien Dievs pievienoja 3000 cilvēku.

Vasarsvētki kļūst par kristīgās draudzes dzimšanas svētkiem.

Vasarsvētkos mēs svinam ne tikai Jēzus augšāmcelšanos, ne tikai Viņa pacelšanos Debesīs – Viņa valdīšanas sākumu, apsēžoties pie Dieva – Tēva labās rokas Debesīs –, bet arī Kristus uzsākto pārveides darbu mūsos, kad Viņš atceļ Bābeles valodu sajaukšanas lāstu, pārveidojot ļaudis par jaunu radījumu Kristū. Tas iezīmē ražas svētku sākumu. Kristieši to saprot kā atjaunotas cilvēces un atjaunotas radības pirmos augļus.

### Ko tas nozīmē...

Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā pieminētā otrā eņģeļa vēsts ir: *“Izejiet no Bābeles...”* Tas nozīmē atteikties no mūsu pašizdomātajiem glābšanās plāniem, no vēlmes izvilkēt pašiem sevi aiz matiem no grēka purva... Tas nozīmē pieņemt Dieva piedāvāto taisnību Kristū. Ievērosim, ka pirms tam ir pirmā eņģeļa vēsts – mūžīgais evaņģēlijs, Kristus darbs un upuris mūsu glābšanai –, bet pēc tam seko tiesas vēsts tiem, kas atsakās pieņemt Kristus piedāvāto glābšanu... Būtībā šīs trīs eņģeļu vēstis sakrīt ar to darbu, ko Jēzus uzticēja veikt Svētajam Garam – pārlicināt pasauli par grēku, taisnību un tiesu. (Mūsu uzdevuma apraksts ir sniegts



Mt. 28:19-20) Tāpēc 3 eņģeļu vēsts noslēdzas ar Svētā Gara zīmogu: “*Svētīgi mirušie, kas mirst iekš Tā Kunga no šā brīža. Tiešām, saka Gars, lai tie atdusas no savām pūlēm, jo viņu darbi tos pavada.*” (Sal. ar Ef. 1:13) Mirt iekš Kunga un pēdējā frāze par atdusu no pūlēm jūdiem nozīmēja uzticību Dievam ar cerību uz augšāmcelsanos (skat. 1. Tes. 4:16; Enoha 96:3 un 104:3).

Vai mēs vēl aizvien esam kārdināti sagādāt sev vārdu? Atcerēsimies, ka, pievienojoties draudzei, Kristus miesai, mēs kļūstam par Dieva svētas tautas pārstāvjiem. Tā saka Ap. Pēteris 1. vēstules 2. nodaļas 9. pantā.<sup>1</sup>

Vai, piederot Dieva svētajai tautai, mums vairs nav kārdinājuma pašiem sagādāt sev kādu īpašu vārdu?... Vai mēs reizēm necenšamies reklamēt sevi kā izcilus torņu celtniekus, kas var izbūvēt torni ar virsotni vistuvāk debesīm?

miem, kas liek mums lepoties ar sevi un pavīpsnāt par citiem? Bet Dievs mums piedāvā citu pilsētu – Jauno Jeruzalemi. Un Dievs ne tikai piedāvā mums šīs pilsētas pilsonību, bet aicina mūs būt par šīs pilsētas sūnēm, kas, norādot citiem uz šo pilsētu, būtībā aicina novērst skatu no visām pārējām pilsētām, kur ļaudis kāpj viens otram uz galvas, cenšoties sagādāt sev vārdu, kas Debesu skatījumā ir pilnīgi bezvērtīgs. Jo Debesīs tikai vienam vārdam ir vērtība – Jēzus Kristus vārdam.

Līdz ar to Vasarsvētki ir žēlastības brīnums, kurā Dievs dāvā savai draudzei Svēto Garu, lai mēs, pārstājuši kāpt citam citam uz galvas, pārstājuši celt savus pašizdomātos glābšanās torņus un pilsētas, kas liek mums justies pārākiem par citiem, beidzot sāktu dzirdēt cits citu, saprast un vērtēt cits citu, iegūtu viens otra sabiedrību. Tas iespējams tad, kad mēs atsakāmies no pūlēm pašī-

Novēlu ikvienam padomāt par dažādību, kuru Dievs rada, lai pagodinātu sevi:

- Iesākumā Dievs radīja vīrieti un sievieti – divus atšķirīgus dzimumus ar atšķirīgu domāšanu un pasaules uztveri.
- Dievs radīja Israēla tautu no 12 ciltīm, kur katra bija ar atšķirīgu raksturu.
- Jēzus izraudzīja 12 mācekļus, kas bija ļoti atšķirīgi gan pēc rakstura, gan politiskās pārliecības.
- Dievs izlēja savu Garu pār pirmajiem mācekļiem un izveidoja kristīgo draudzi no vismaz 15 dažādu tautu pārstāvjiem, pēc tam vadīja apustuļus sludināt evaņģēliju visām tautām.

Kā mēs varam pagodināt Dievu šajā krāšņajā un tik “raibajā” tautu pulkā?

## “Izejiet no Bābeles...” nozīmē atteikties no mūsu pašizdomātajiem glābšanās plāniem, no vēlmes izvilkēt pašiem sevi aiz matiem no grēka purva.

Ik pa laikam mēs aizraujamies ar domām par pilnības sasniegšanu jau šīs dzīves laikā, kad varēsim stāvēt Dieva priekšā bez starpnieka. Ja tas būtu iespējams, tad Pāvilam nevajadzētu rakstīt: “*Tāpat spriediet arī jūs pār sevi, ka esat miruši grēkam, bet Jēzū Kristū dzīvojat Dievam.*” (Rom. 6:11) Ne par velti Kristus apsolīja būt kopā ar mums līdz laikmeta galam (Mt. 28:20) un apsolīja pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni (Jņ. 14:17). Vai šī ideja nav tas pats senais Bābeles torņa projekts – sasniegt debesis bez Kristus? Varbūt pat vēl senāks – Ēdenē čūska teica sievietei: “*Jūs būsiet kā Dievs.*”<sup>2</sup> Šī ideja par bezgrēcības sasniegšanu noved pie iedomības grēka tos, kas uzskata, ka ir to jau sasnieguši, un pie galīgas sakāves sajūtas tos, kas apzinās, ka nespēj to sasniegt. Bet Dievs piedāvā citu torni – krustu. Dievs piedāvā atzīt savu grēcīgo dabu tādu, kāda tā ir, un ļaut Dievam strādāt pie mūsu pārveidošanas, dzēšot mūsu grēkus ar Jēzus izlietajām asinīm un caur jaunu cilvēku Jēzū Kristū. Viņš ir apsolījis, ka iesākto darbu reiz pabeigs – “*līdz Kristus Jēzus dienai*”.<sup>3</sup> Tas ir Viņa darbs, ne mūsējais.

Vai mēs netiekam kārdināti sagādāt sev vārdu saskaņā ar tās pilsētas sasniegu-

sagādāt sev vārdu, raksturu, dabu, un pieņemam Dieva doto vārdu, Viņa raksturu un Viņa dabu. Ap.d. 2:42-47 varam lasīt, cik radikāli vienlīdzīgi ir visi draudzē – veci un jauni, vīrieši un sievietes, vergi un brīvie.

Kristīgā draudze ir Dieva plāns visas cilvēces apvienošanai – šo vienotību nodrošina Dieva dāvana un nevis mūsu pūles. Tā ir vienotība, kas saglabā atšķirības. Dievs neapvieno visas valodas atpakaļ vienā, bet šīs atšķirības vienotībā pamatojas patiesā savienībā ar dzīvo Dievu, kurš pastāv Trīsvienībā. Vasarsvētkos Dievs uzrunāja ļaudis, kurus šķīra valoda un kultūra, un izveidoja jaunu sabiedrību – kristīgo draudzi. Kur iepriekš valoda un kultūra šķīra, Kristū šīs atšķirības kļūst par skaistu veidu, kā paust un atklāt trīsvienīgā Dieva pestīšanas plānu.

“*Liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un Jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs un ar palmu zariem rokās un sauca skaņā balsi: “Pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēd goda krēslā, un Jēram.”*” (Atkl. 7:9-10)

Kalpošanā un misijā domāsim, kā saglabāt un izmantot daudzveidību un dažādību, liecinot par Radītāju, kam labpatika radīt tūkstošiem dažādu augu, dzīvnieku un debess spīdekļu. Liecināsim par Dieva mīlestību visā mūsu dažādībā, ļaujot Dievam apvienot šo dažādību perfektā harmonijā Viņa draudzē, piesaucot Kristus vārdu! Jo “*ikviens, kas Tā Kunga Vārdu piesauks, tiks izglābts*”. Āmen!

<sup>1</sup> 1. Pēt. 2:9-10 “Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķīgi priesteri, svēta tauta, Dieva īpašums, lai jūs paustu Tā varenos darbus, kas jūs ir aicinājis no tumšas Savā brīnišķīgajā gaismā, jūs, kas citkārt nebijāt tauta, bet tagad Dieva tauta, kas nebijāt apžēloti, bet tagad esat apžēloti.”

<sup>2</sup> 1. Mozus 3:5 “Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tā ēdīsiet, jūsu acis atvērsies un jūs būsiet kā Dievs, zinādami labu un ļaunu.”

<sup>3</sup> Fil. 1:6b “Tas, kas jūsu sirdīs labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Kristus Jēzus dienai.”

# Kopsavilkums par jauniešu darbu AIZVADĪTAJĀ PUSGADĀ

*Laiks skrien vēja spārniem, un nemaz pat neesam pamanījuši, ka jau aizvadīts 2014. gada pirmais pusgads. Varbūt arī jaunībā laiks skrien daudz ātrāk nekā bērnībā, tomēr tas nav traucējis Latvijas draudžu savienības Jauniešu kalpošanas nodaļai piedzīvot Dieva svētības, brīnumus un prieku, kā arī iegūt jaunu pieredzi, kalpojot Dievam un līdzcilvēkiem no sirds, kā arī baudot draudzību ar brāļiem un māsām draudzē.*

**U**zskaitīt katru mazo un lielo notikumu, kas mainījis Latvijas adventistu draudžu jauniešu dzīvi, ir grūti, tomēr vēlamies jums līdzdalīt mazu daļu no piedzīvotā.

Šis gads sākas ar kalpošanu Ludzas draudzē. Latgales reģiona evaņģelizācijas grupa kopā ar jauniešiem no Rīgas kalpoja Ludzas draudzē un pilsētā, trīs reizes apciemojot šo pilsētu un veidojot veselu nedēļas nogales programmu. Šajās nedēļas nogalēs gan draudze, gan jaunieši dzirdēja iedvesmojošas uzrunas, stiprinošas liecības un paši piedzīvoja praksē gandrīz visu dzirdēto, kalpojot vietējai sabiedrībai. Kopā devāmies uz bērnu namu stāstīt par Jēzu un vienkārši jauki pavadīt laiku kopā ar bērniem; tāpat devāmies arī uz sociālo centru, kurā ieguvām jaunus draugus un arī stāstījām par saviem piedzīvojumiem ar Dievu; kā arī palīdzējām ģimenēm sagatavoties ziemai, skaldot malku, bērniem ar ADRA Latvija dalījām Ziemassvētku paciņas.

Tomēr, lai jaunieši spētu veiksmīgi kalpot, ir nepieciešams uzpildīties garīgi. Tas tika darīts jauniešu dievkalpojumos, uz kuriem arīdzan tika aicināti draugi, klausīties ko iedrošinātu šajā tik izaicinošajā 21. gadsimtā. Jauniešus šajos dievkalpojumos uzrunāja Jauniešu nodaļas vadītājs Daumants Kleimanis.

Tikpat svarīgi ir uzpildīties arī fiziski. Tieši tādēļ martā tika rīkots jauniešu sporta pasākums Inčukalnā, kurā jaunieši no visas Latvijas varēja satikties un pavadīt laiku kopā sportiskās aktivitātēs, caur tām arī iedraudzējoties un veidojot jaunus kontaktus.

Neiztrūkstoša daļa šajā pirmajā pusgadā bija arī Latvijas adventistu Jauniešu konference, kuru apmeklēja vairāk nekā simt jauniešu no dažādām Latvijas pilsētām. Konferencē tika runāts par tēmu "Glābt, lai mīlētu", un tajā mēs katrs tikām iedrošināti sajūst Kristus mīlestību un sniegt kaut mazu daļiņu no tās citiem, ne tikai sev tuvākajiem cilvēkiem.

Arī Ziemeļvidzemes jaunieši šajā pusgadā ir rīkojuši konferenci Cēsīs, kuras tēma bija "Jaunieša izaicinājums 21. gadsimtā", un tajā ikvienam jauniešim bija iespēja gan piedzīvot izaicinājumu, gan uzzināt, kā ar to tikt galā. Šajā mazajā konferencē jaunieši klausījās uzrunas, mācījās Bībeles pantus, iepazīna pilsētu un tās iedzīvotājus, kā arī ieguva vērtīgas dzīves atziņas caur Bībeles pantu ilustrēšanu uzvedumos.

Kad nu jaunieši ir tik daudz uzpildījušies gan garīgi, gan fiziski, ikviens ir spējīgs doties arī praktiski kalpot, proti, ne tikai ar vārdiem, bet vēl vairāk ar darbiem! Tieši tādēļ 27.



aprīlī jaunieši Rīgā, Jelgavā un citās pilsētās piedalījās akcijā "Lielā talka" un sakopa daļu no savas dzimtās pilsētas.

Katrā Latvijas reģionā pagājušā gadā izveidotās reģionālās evaņģelizācijas grupas darbojas, rīkojot gan mazākus, gan lielākus pasākumus, par kuriem nupat kā lasījāt. Šie pasākumi ir bijuši kā iedvesma, iedrošinājums katram, kas to ir apmeklējis, gan arī kā vieta, uz kuru aicināt savus nekristīgos draugus un sniegt viņiem iespēju dzīvē ieraudzīt ko vairāk un piedzīvot ko jaunu.

Nākamajā pusgadā plānojam būt tikpat aktīvi, kā jau aizvadītajā. Jau jūnijā Jāņu brīvlaikā piedāvājam jauniešiem un viņu draugiem alternatīvu, kā pavadīt šo laiku – doties aizraujošā plostu braucienā gar Abavas krastiem. Tāpat augustā būs iespēja piedalīties IMPACT Latvija (desmit dienu evaņģelizācijas nometne) "Dievs aicina Tevi" pasākumā Daugavpilī. Katram jauniešim, kuru vilina doma aicināt savus draugus uz draudzi, noderīgs būs Toma Evansa seminārs augustā par jaunu draudžu dibināšanu.

Aizvadītajā pusgadā esam ieguvuši ļoti daudz piedzīvojumu ar Dievu un vienam ar otru. Caur to esam auguši, kļuvuši piepildīti, dažkārt arī iztukšoti, bet Dievs vienmēr ir bijis blakus, lai pieceltu, stiprinātu, iedrošinātu un vadītu caur savu Vārdu, kā arī caur klusajām lūgšanām, kuras izteic tie, kuri visā Latvijā lūdz par jauniešu darbu! Paldies katram uzticīgajam lūdzējam, bet vislielākais paldies mūsu Draugam, Glābējam un Kungam – Jēzum Kristum!

[www.jauniesi.adventisti.lv](http://www.jauniesi.adventisti.lv)  
[sda.jauniesi@gmail.com](mailto:sda.jauniesi@gmail.com)  
Madara Daukste





# IMPACT evaņģelizācijas SIRDSPUKSTI

Intervija ar Katrīnu Latgali

## Kas ir IMPACT?

Akronīms IMPACT (*Inspiring Members to Proclaim the Advent of Christ Together*) nozīmē atstāt iespaidu. Tulkojumā no angļu valodas tas nozīmē iedvesmot visus draudzes locekļus, gan jaunos, gan vecos, kopīgi pasludināt Kristus nākšanu.

IMPACT misijas ceļojums notiek reizi gadā vasarā kādā no Latvijas pilsētām, un tas ilgst apmēram nedēļu.

## Kādas ir IMPACT komandas darbības izpausmes Latvijā?

IMPACT komandai kā vienai no jauniešu nodaļas komandām ir trīs galvenie darbības virzieni. Viens no tiem ir vērsts uz jauniešiem. Mūsu mērķis ir aicināt jauniešus iesaistīties Dieva darbā. Mēs ceram, ka IMPACT nometnē viņi sadzirdēs Dieva balsi, kas viņus uzrunā personīgi un aicina. Mēs tiecamies atbalstīt jauniešus un mācīt sadzirdēt Dieva balsi, meklēt Viņa gribu savā dzīvē. Un ļoti iespējams, ka Dievs vēlas kādu virzīt tālākai misijas apmācībai. IMPACT nometnē mēs cenšamies viņus apmācīt praktiski.

Otrs darbības virziens ir vērsts uz draudzi. IMPACT laikā jauniešu komanda cieši sadarbojas ar draudzi, jo mēs vēlamies kopīgi pasludināt Kristus nākšanu. IMPACT cenšas atbalstīt un palīdzēt draudzei tās misijas darbā, savukārt draudze atbalsta IMPACT komandu. Šādi veidojas kopīga virzība pretim mērķim.

Trešā mērķauditorija ir pilsētas iedzīvotāji. Mēs sniedzam praktisku palīdzību, lai viņi varētu ieraudzīt Kristus mīlestību vispirms darbos, bet, ja nepieciešams, arī vārdos un caur mūziku.

## Pastāsti, lūdzu, kaut ko vairāk par šī gada evaņģelizācijas nometni!

Šogad IMPACT notiks Daugavpilī no 17.–24. augustam, un galvenā tēma ir Dievs aicina tevi. Mūsu viesi un galvenie runātāji būs Raluka Stefāna (*Raluca Stefan*, Rumānija) un Kristians Lībers (*Christian Liber*, Vācija).

Ralukai ir bagāta misijas pieredze gan Rumānijā, gan džungļu skolā Āfrikā un

Gajānā. Viņa visu savu dzīvi ir nodevusi kalpošanai. Turklāt Ralukai ir ļoti dzīva un citus iedvesmojoša lūgšanu pieredze. Viņas uzrunu tēma būs Dievs aicina uz lūgšanu. Savukārt Kristiana tēma būs Dievs aicina uz kalpošanu. Viņš pats ir pabeidzis Matisona misijas skolu Norvēģijā un Vailvudas veselības evaņģelizācijas kursu Amerikā. Viņš ir iededzies par to, lai katrs draudzes loceklis ar savu profesiju iesaistītos pilna laika kalpošanā. Tieši ar to nodarbojas arī viņš.

## Ko darīt tiem, kas vēlas pieteikties?

Tiem, kas izjūt aicinājumu un vēlmi būt IMPACT, jādodas uz Jauniešu kalpošanas nodaļas mājaslapu [www.jauniesi.adventisti.lv](http://www.jauniesi.adventisti.lv) un jāaizpilda reģistrācijas anketa, kas atrodas IMPACT sadaļā.

## Kāda parasti ir šīs vasaras nometnes programma?

IMPACT laikā dienas pirmajā cēlienā ir rīta sanāksmes, kopīgas lūgšanas un arī apmācības. Apmācības sniedz cilvēki, kas pieredzi guvuši, strādājot misijas laukā. Tālāk seko darbs grupās, kur dalībniekiem ir paredzētas kopīgas praktiskās, garīgās un evaņģelizācijas aktivitātes. Pēcpusdienā ir dažādi evaņģelizācijas pasākumi pilsētā. Visbeidzot, vakarā ir atkal kopīgas sanāksmes un pārrunas.

## Kādi evaņģelizācijas veidi tiek izmantoti IMPACT nometnē?

Tie var būt visdažādākie. Viens no svarīgākajiem veidiem ir kalpošana cilvēku praktiskajām vajadzībām, kas var izpausties gan kā malkas skaldīšana vai palīdzēšana jebkurā citā praktiskā lietā, gan arī cilvēku apmeklēšana. Cilvēku sirdis atveras, ja viņi redz patiesu interesi un rūpes par viņiem. Tiek rīkotas arī bezmaksas veselības izstādes, kur cilvēki var gan novērtēt savu veselības stāvokli, gan saņemt informāciju par to, kā uzlabot savu veselību. Tad ir arī tādi evaņģelizācijas veidi kā lūgšanu pietura, bērnu darbnīcas, literatūras stends, pansionātu, slimnīcu apmeklēšana un koncerti. Citviet izmanto tā saucamo



sabata dīvanu, kur aicina cilvēkus atpūsties un vērst domas uz to, ka Dievs ir paredzējis viņiem atpūtu. Dažkārt ir arī Daniela statuļa, kas vērš cilvēku uzmanību uz to, ka Dievs pārvalda nākotni. Evaņģelizācijas veidi ir atkarīgi no vietējām iespējām un vajadzībām.

## Ko darīt tiem, kuriem nav evaņģelizācijas gara?

Manuprāt, ļoti svarīgi ir pašam piedzīvot Dieva mīlestību, ieraudzīt Dieva rūpes par sevi, un tai vajadzētu būt vislielākajai motivācijai darboties misijas laukā un dot citiem to, ko esam saņēmuši. Esot kopā ar cilvēkiem, kas patiesi no sirds dodas evaņģelizēt, Dievs arī caur viņiem iespaido sirdi, tādēļ, pat ja nav vēlmes, došanās evaņģelizācijā noteikti nāks par labu katram.

## Kāda ir tava evaņģelizācijas pieredze?

Mans pēdējā laika piedzīvojums ir došanās uz IMPACT nometni Norvēģijā. Tieši šajā IMPACT es sapratu, ko patiesi vēlos darīt, redzot citu cilvēku piemēru un dedzību. Es nonācu pie atziņas, ka pirmais, kas ir jādara, ir jārāda cilvēkiem Dieva mīlestība. Es esmu piedzīvojusi to, kā Dievs solīti pa solītim vada šajā lietā. Vienreiz uz ielas es redzēju sievieti, kas pakritusi, bet otra sieviete nespēj viņai palīdzēt. Dievs vadījis tā, ka es palīdzēju viņai tikt līdz mājām. Šis cilvēks bija ļoti pateicīgs, pat līdz asarām, lai gan es neko daudz nebiju izdarījusi. Mums izveidojās tāda saskarsme, ka viņa vēlējās mani satikt vēlreiz. Šobrīd mēs sazvanāmies, bet par Dievu vēl joprojām neesam runājušas. Manuprāt, tieši šāds ir ceļš, uz kuru aicina Dievs – bez vārdiem parādīt mīlestību un patiesas rūpes. Tad, kad pienāks brīdis, Dievs dos pareizos vārdus, ko teikt.



Intervēja  
Jana Kuzmenkova

# Varavīksne 6



**KRŪ:** Māšuk, kurā pilsētā šajā svētdienā notiks festivāls? Cēsīs un Talsos jau bijām. Uz kuriem tagad dosimies?

**KRĀ:** Krū, festivāls šajā gadā ir beidzies. Nekur mēs nedosimies.

**KRŪ:** Ko? Kā tā – nekur? Man tik ļoti iepatikās

satikties ar bērniem un superjaukajiem cilvēkiem, kādi bija Cēsīs un Talsos! Esmu gatavs jauniem festivāliem! Turklāt neesmu vēl riktīgi satrenējis izturību un vēl dažas labas īpašības!

**KRĀ:** Labāk aplūkosim festivāla fotogrāfijas un bērnu atsauksmes!

## MADONAS BĒRNU ATSAUKSMES PAR FESTIVĀLU CĒSĪS:

“Man patika tas, ka bija pasākumi, bija darbnīcas.” (Marika) “Man patika aktivitātes, braukšana ar lielo autobusu un pastaiga pa akmeņiem.” “Man ļoti patika dziedātāji un arī ļoti patika taisīt rokassprādzi, kur bija dažādas īpašības.” „Man Varavīksnē patika stacijas, priekšnesumi un dziedāt korī. Vārnu teātris bija interesants.” (Daniela)

*Danielas mamma:* „Patika, ka šogad šis pasākums tika rīkots reģionos – mums Cēsīs –, līdz ar to bija iespēja aizvest vairāk bērnus. Lielākā daļa bērnu, kas tika atvesti no Madonas, pirmo reizi bija šādā pasākumā. Man blakus sēdošā meitene priekšnesumu laikā ne tik vien uzmanīgi klausījās, iesaistījās, bet arī centās telefonā uzfilmēt, lai varētu aizvest uz mājām un parādīt kaut ko no tā arī savai mammai. Kaut kas jauns bija Miera stacijā, kurā katra klusa lūgšana tika apvienota milzīgā virknē un kopā ar baloniem noslēgumā kā kulminācija aizsūtīta Dievam.

## ĒROĻU BĒRNU ATSAUKSMES:

*Līna:* Man visvairāk patika, kā Sadraudzība spēlēja teātrīti, radošās darbnīcas un vēl kā balonus ar lūgšanām laida gaisā.

*Adriāns:* Man visvairāk patika vārnu Krū un Krā. Man patika, ka viņas teica, lai mēs pieceļamies un apsēžamies. Man patika Varavīksne 6. No darbnīcām visvairāk patika Miera stacija.

*Megijas mamma:* Mēs uz šo pasākumu bijām pir-

mo reizi. Meitiņa bija priecīga, un mums ļoti patika šis pasākums. Mēs vēlamies arī turpmāk būt šādos pasākumos. Cēsīs mēs bijām pirmo reizi. Interesanta bija pastaiga pa pilsētu. Es vēlos, lai mani bērni uzzina un iepazīst Dievu. Mēs noteikti vēlētos arī braukt uz nometnēm.

## TALSU BĒRNU ATSAUKSMES PAR FESTIVĀLU TALSOŠ:

*Miks:* Man visvairāk patika radošā stacija “Izturība”, kuru vadīja Ansī un Jana Rodertī. Prāta izturībā bija ar knaģi glāzītē jālasa pupas un kukurūzas graudiņi. Pupas un kukurūzas graudiņi slīdēja ārā no knaģiem, tāpēc lasīšana bija grūta, bet interesanta.

*Nīks:* Man šajā festivālā patika, ka mēs varējām būt savā draudzē. Teātris arī bija izdevies. Man patika, ka mēs dziedājām korī, patika, ka mēs bijām visi kopā un slavējām Dievu. Mums vēl izdalīja nozīmītes, un šī nozīmīte paliks man atmiņai.

*Toms:* Patika dziedāt, visas stacijas, vārniņas, viss bija forši. Uzvedumos es sapratu, ka galvenais nav drēbes vai izskats, bet ticība Dievam.

*Pauls:* Man ļoti patika dziedāt korī. Vēl man patika interesantās nodarbības, sevišķi Izturības un Prieka stacijās. Bija arī interesantas ludziņas, tās bija pamācošas. Paldies mīļajām vārniņām!

*Sindija:* Vislabāk man patika piedalīties lugā, dziedāt korī un vērot vārnu priekšnesumu. No stacijām man vislabāk patika Uzticamības stacija. Ar prieku piedalīšos „Varavīksnes” festivālā arī nākamgad!

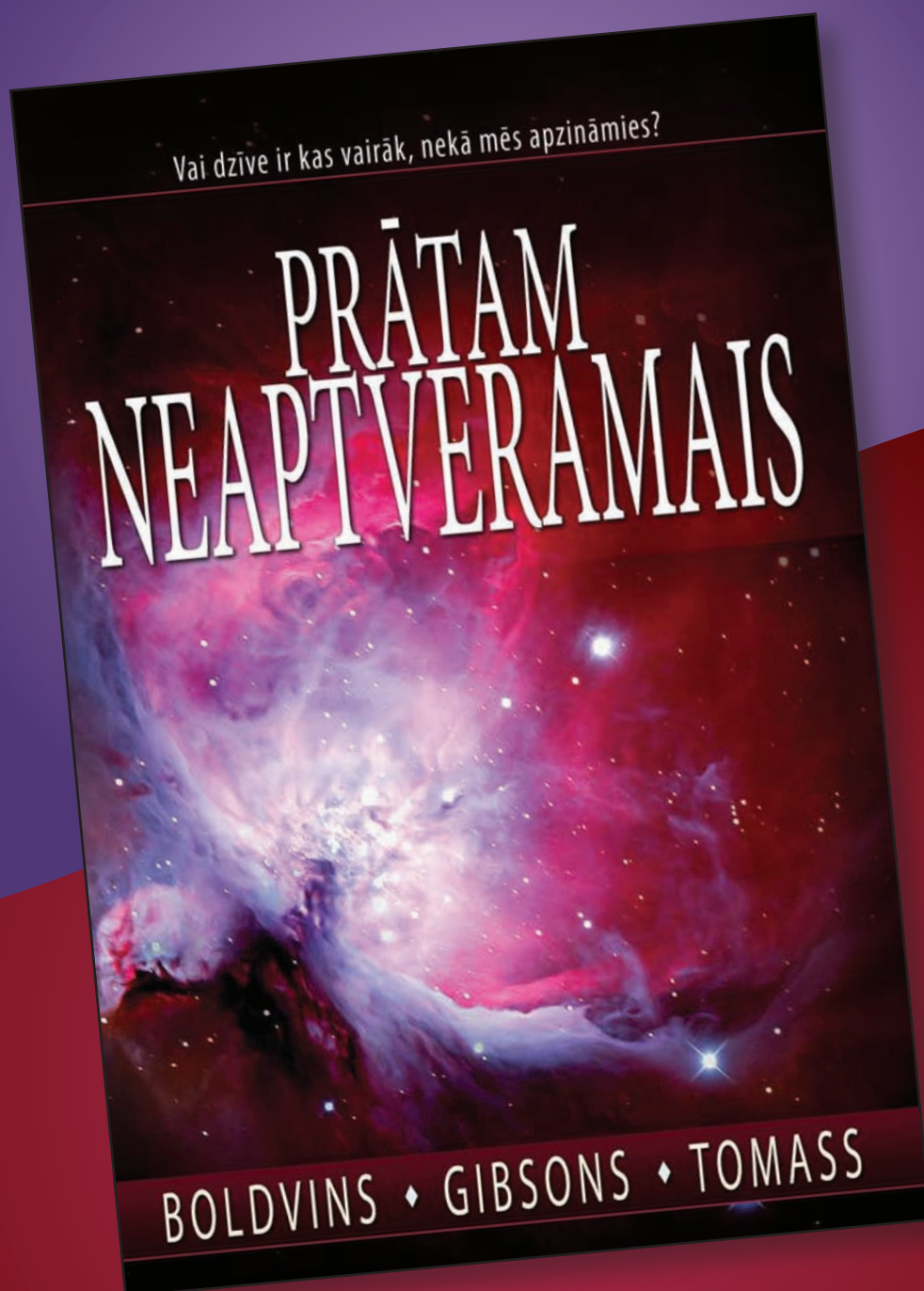






# MISIJAS GRĀMATA 2014

IZMANTO LIELISKU IZDEVĪBU UN UZDĀVINI SAVAM DRAUGAM,  
PAZIŅAM VAI DARBA KOLĒĢIM VĒRTĪGU GRĀMATU!



VISUMĀ IR DAUDZ VAIRĀK ZVAIGŽŅU NEKĀ SMILŠU GRAUDU VISĀS PASAULES PLUDMALĒS. ZVAIGZNES, KO MĒS REDZAM PIE DEBESĪM, IR KĀ SMILŠU SAUJA. ŠAJĀ LIELAJĀ PASAULĒ MŪSU MAZĀ PLANĒTA IR TIKAI NELIELS PUNKTIŅŠ, TIK TIKKO PAMANĀMS. ŠAJĀ GRĀMATĀ APLŪKOTI NE TIKAI VISUMA UN DZĪVĪBAS BRĪNUMI UZMŪSU MAZĀS PLANĒTAS, BET ARĪ PATS BŪTISKĀKAIS — MŪSU EKSISTENCES BRĪNUMS. JAU NO CILVĒCES VĒSTURES PIRMAJĀM DIENĀM CILVĒKI IR DEDZĪGI MEKLĒJUŠI ATBILDES UZ DZĪVES SVARĪGĀKAJIEM JAUTĀJUMIEM. KĀPĒC MĒS ESAM ŠEIT? KURP MĒS DODAMIES? KAS NOTIEK AR MUMS PĒC NĀVES?

GRĀMATU VAR IEGĀDĀTIES IZDEVNIECĪBAS PATMOS GRĀMATU GALDĀ RĪGĀ, BAZNĪCAS IELĀ 12A, KĀ ARĪ ADVENTISTU DRAUDZĒS VISĀ LATVIJĀ